

Uniforme voorschriften voor inzenders van manuscripten naar biomedische tijdschriften: Schrijven en redigeren van biomedische publicaties

Herzien in oktober 2007

Deze Nederlandse versie is aangepast in juli 2008

International Committee of Medical Journal Editors

I. Uiteenzetting van het doel

- A. Over de uniforme voorschriften
- B. Potentiële gebruikers van de uniforme voorschriften
- C. Toepassing van de uniforme voorschriften

II. Ethische overwegingen bij uitvoering en rapportage van wetenschappelijk onderzoek

- A. Auteurschap
 - 1. Auteurs in de auteursregel
 - 2. Personen die een bijdrage hebben geleverd, genoemd in verantwoordingsnoot
- B. Redacteurschap
 - 1. De rol van de redacteur
 - 2. Redactionele vrijheid
- C. Peer review
- D. Belangenverstrengeling
 - 1. Mogelijke belangenconflicten die samenhangen met de betrokkenheid van de individuele auteur
 - 2. Mogelijke belangenconflicten die samenhangen met projectondersteuning
 - 3. Mogelijke belangenconflicten die samenhangen met betrokkenheid van redacteurs, tijdschriftmedewerkers of adviseurs
- E. Anonimiteit ('privacy') en vertrouwelijkheid
 - 1. Patiënten en onderzoeksdeelnemers
 - 2. Auteurs en adviseurs
- F. Bescherming van proefpersonen en dieren bij wetenschappelijk onderzoek

III. Publiceren en redactionele kwesties bij publicatie in biomedische tijdschriften

- A. Verplichting tot publicatie van negatieve onderzoeken
- B. Correcties, retractaties en 'mededelingen van bezorgdheid'
- C. Auteursrecht
- D. Overlappende publicaties

1. Meervoudige inzending
 2. Redundante publicatie
 3. Aanvaardbare herpublicatie
 4. Concurrerende manuscripten gebaseerd op hetzelfde onderzoek
 - a. Verschillen in analyse of interpretatie
 - b. Verschillen in gerapporteerde methoden of resultaten
 5. Concurrerende manuscripten gebaseerd op hetzelfde gegevensbestand
- E. Correspondentierubriek
- F. Supplementen, themanummers en speciale series
- G. Elektronische publicatie
- H. Adverberen
- I. Medische tijdschriften en de publieksmedia

IV. Voorbereiding en inzending van een manuscript

- A. Voorbereiding van een manuscript voor inzending aan biomedische tijdschriften
1.
 - a. Algemene principes
 - b. Vermelding richtlijnen voor specifieke onderzoeksontwerpen
 2. Titelblad
 3. Informatiepagina belangenverstrengeling
 4. Samenvatting en trefwoorden
 5. Inleiding
 6. Methoden
 - a. Selectie en beschrijving van deelnemers
 - b. Technische informatie
 - c. Statistiek
 7. Resultaten
 8. Beschouwing
 9. Literatuurverwijzingen
 - a. Algemene overwegingen inzake literatuurverwijzingen
 - b. Stijl en opmaak van literatuurverwijzingen
 10. Tabellen
 11. Illustraties (figuren)
 12. Onderschriften bij illustraties (figuren)
 13. Meeteenheden
 14. Afkortingen en symbolen
- B. Aanbieding van het manuscript aan het tijdschrift

V. Literatuurverwijzingen

- A. Verwijzingen naar bronnen in druk geciteerd in dit document
- B. Andere informatiebronnen gerelateerd aan biomedische tijdschriften

VI. Over het International Committee of Medical Journal Editors

VII. Auteurs van de uniforme voorschriften

VIII. Gebruik, verspreiding en vertaling van de uniforme voorschriften

IX. Inlichtingen

I. Uiteenzetting van het doel

I.A. Over de uniforme voorschriften

Een kleine groep redacteuren van algemene medische tijdschriften kwam in 1978 informeel bijeen in Vancouver, Brits-Columbia, om richtlijnen op te stellen voor de opmaak van manuscripten ingezonden naar hun tijdschriften. De groep werd bekend als de Vancouver-groep. De voorschriften van de groep voor manuscripten, inclusief opmaak voor bibliografische referenties ontwikkeld door de Amerikaanse National Library of Medicine, werden voor het eerst in 1979 gepubliceerd. De Vancouver-groep breidde zich uit en ontwikkelde zich tot het International Committee of Medical Journal Editors (ICMJE), dat jaarlijks bijeenkomt. Het ICMJE heeft zijn interesses geleidelijk uitgebreid naar de ethische principes van publiceren in biomedische tijdschriften.

Het ICMJE heeft meerdere versies van de uniforme voorschriften voor inzenders van manuscripten naar biomedische tijdschriften opgesteld. In de loop der jaren zijn er problemen gerezen die verder gaan dan de voorbereiding van een manuscript. Dit heeft geleid tot de ontwikkeling van een aantal afzonderlijke verklaringen betreffende het redactionele beleid. De volledige tekst van de uniforme voorschriften werd in 1997 gereviseerd; paragrafen werden bijgewerkt in mei 1999 en mei 2000. In mei 2001 werden door het ICMJE de paragrafen over potentiële tegenstrijdige belangen gereviseerd. In mei 2003 reviseerde het comité het gehele document. Daarbij werd de indeling aangepast en werden de afzonderlijke verklaringen in de tekst opgenomen. De revisie werd in 2005 afgerond.

De gehele inhoud van de uniforme voorschriften voor inzenders van manuscripten naar biomedische tijdschriften mag worden vermenigvuldigd voor voorlichtingsdoeleinden zonder winstoogmerk, zonder te letten op het auteursrecht; het ICMJE stimuleert de verspreiding van het materiaal.

Het ICMJE juicht het toe dat tijdschriften die erin toestemmen de uniforme voorschriften toe te passen, in hun instructies voor de auteurs opnemen dat hun voorschriften in overeenstemming zijn met de uniforme voorschriften en deze versie aanhalen. Tijdschriften die willen worden opgenomen op www.icmje.org als publicaties die de uniforme voorschriften volgen, dienen contact op te nemen met het secretariaat.

De ICMJE is een kleine werkgroep van algemene medische tijdschriften en niet een open organisatie met leden. Op ad-hocbasis kan de ICMJE een nieuw lid of gast uitnodigen als het comité de indruk heeft dat het nieuwe tijdschrift of de nieuwe organisatie een gewenst perspectief heeft dat niet al aanwezig is binnen het bestaande comité. Open organisaties waarvan redacteuren en anderen in de wereld van biomedisch publiceren lid kunnen worden, zijn onder andere de World

Association of Medical Editors (www.wame.org) en de Council of Science Editors (www.councilofscienceeditors.org).

I.B. Potentiële gebruikers van de uniforme voorschriften

Het ICMJE heeft de uniforme voorschriften primair opgesteld om auteurs en redacteuren te helpen bij hun wederzijdse taak van het opstellen en verspreiden van nauwkeurige, heldere, gemakkelijk toegankelijke verslagen van biomedische onderzoeken. De eerste paragrafen behandelen de ethische principes die een rol spelen bij het proces van evalueren, verbeteren en publiceren van manuscripten in biomedische tijdschriften en de relaties tussen redacteuren en auteurs, vakgenoten en de media. De daaropvolgende paragrafen behandelen de meer technische aspecten van het voorbereiden en inzenden van manuscripten. Het ICMJE is van mening dat het gehele document relevant is voor de belangen van zowel auteurs als redacteuren.

De uniforme voorschriften kunnen veel andere belanghebbenden – vakgenoten, uitgevers, de media, patiënten en hun families en algemene lezers – nuttige inzichten geven in het proces van schrijven en redigeren van biomedische teksten.

I.C. Toepassing van de uniforme voorschriften

De uniforme voorschriften vermelden de ethische principes betreffende uitvoering en verslaglegging van wetenschappelijk onderzoek en bieden aanbevelingen die verband houden met specifieke elementen van redigeren en schrijven. Deze aanbevelingen zijn grotendeels gebaseerd op de gedeelde ervaring van een beperkt aantal redacteuren en auteurs, bijeengebracht gedurende vele jaren, in plaats van de resultaten van methodisch, gepland onderzoek dat ernaar streeft 'evidence-based' te zijn. Waar mogelijk gaan aanbevelingen vergezeld van een grondgedachte die ze rechtvaardigt; als zodanig heeft het document een educatief doel.

Auteurs zullen merken dat het handig is de aanbevelingen in dit document zoveel mogelijk te volgen omdat, zoals beschreven in de verklaringen, hierdoor de kwaliteit en de helderheid van rapportage in manuscripten ingezonden naar welk tijdschrift dan ook verbeteren, en het werk van redacteuren er gemakkelijker door gemaakt wordt. Tegelijkertijd heeft elk tijdschrift unieke redactionele voorschriften, aangepast aan het eigen doel. Auteurs moeten daarom vertrouwd raken met de specifieke instructies voor de auteurs zoals gepubliceerd door het tijdschrift dat zij hebben gekozen voor hun manuscript – bijvoorbeeld, de voor dat tijdschrift geschikte onderwerpen en de soorten artikelen die kunnen worden ingezonden (bijvoorbeeld oorspronkelijke artikelen, overzichtsartikelen of casuïstische mededelingen) – en zij moeten deze instructies opvolgen. De Mulford Library van het Medical College van Ohio (V.S.) onderhoudt een bruikbaar compendium van instructies voor auteurs op www.mco.edu/lib/instr/libinsta.html.

Deze Nederlandse vertaling bevat de integrale uniforme voorschriften. Niet alle voorschriften gelden voor dit tijdschrift en op enkele punten gelden aanvullende regels. In de tekst is op de betreffende plaatsen informatie ingevoegd tussen vierkante haken: [...].

II. Ethische overwegingen bij uitvoering en rapportage van wetenschappelijk onderzoek

II.A. Auteurschap en andere bijdragen

II.A.1. Auteurs in de auteursregel

Onder 'auteur' wordt in het algemeen iemand verstaan die aanzienlijke intellectuele bijdragen heeft geleverd aan een gepubliceerd onderzoek, en biomedisch auteurschap blijft belangrijke academische, sociale en financiële implicaties hebben.¹ In het verleden ontvingen lezers zelden informatie over bijdragen aan onderzoeken van degenen die werden vermeld als auteur en in de dankbetuiging.² Sommige tijdschriften vragen en publiceren nu informatie over de bijdragen van elke persoon genoemd als deelnemer aan een ingezonden onderzoek, in ieder geval voor oorspronkelijk wetenschappelijke onderzoek. Redacteuren worden sterk aangemoedigd een beleid voor het vermelden van personen die bijgedragen hebben aan het artikel te ontwikkelen en te implementeren, evenals een beleid om aan te geven wie verantwoordelijk is voor de betrouwbaarheid van het werk als geheel.

Terwijl beleid inzake vermelding van bijdragen en van degene die zich garant stelt voor de betrouwbaarheid duidelijk veel dubbelzinnigheid rond bijdragen wegneemt, laat het de vraag onopgelost welke kwantiteit en kwaliteit van de bijdrage kwalificeren voor auteurschap. Het ICMJE heeft de volgende criteria voor auteurschap aanbevolen; deze criteria zijn nog steeds geschikt voor de tijdschriften die onderscheid maken tussen auteurs en anderen die een bijdrage leveren.

- Om als auteur te worden genoemd, moet men een aanzienlijke bijdrage hebben geleverd aan (a) ontwerp en opzet, of het verkrijgen van gegevens, of analyse en interpretatie van gegevens, (b) het concept van het artikel of de kritische beoordeling van de wetenschappelijke inhoud ervan; en (c) de uiteindelijke te publiceren versie hebben gelezen en goedgekeurd. Auteurs moeten aan al deze drie voorwaarden voldoen.
- Wanneer een grote, multicentergroep de werkzaamheden heeft uitgevoerd, moet de groep de personen aanwijzen die directe verantwoordelijkheid accepteren voor het manuscript.³ Deze personen moeten volledig voldoen aan de criteria voor het auteurschap en andere bijdragen zoals hierboven gedefinieerd en redacteuren dienen hun te vragen voor het tijdschrift specifieke verklaringen voor auteurs en belangenverstrengeling in te vullen. Wanneer een manuscript van groepsauteurs wordt ingezonden, moet de corresponderende auteur duidelijk aangeven hoe de auteurs moeten worden vermeld en zowel de afzonderlijke auteurs als de groepsnaam duidelijk aangeven. De overige leden van de groep worden door de tijdschriften genoemd in de verantwoordingsnoot. De National Library of Medicine indexeert de groepsnaam en de namen van de individuen die door de groep zijn aangewezen als direct verantwoordelijken voor het manuscript.
- Alleen bijgedragen hebben aan het verkrijgen van financiële steun, het verzamelen van gegevens of het hebben van de algehele supervisie over de onderzoeksgroep is onvoldoende grond voor het auteurschap.

- Allen die als auteur worden genoemd, moeten aan de eisen van het auteurschap voldoen en al degenen die voldoen, moeten worden genoemd.
- Iedere auteur moet voldoende hebben bijgedragen om publiekelijk verantwoordelijk te zijn voor van toepassing zijnde onderdelen van de inhoud.

Sommige tijdschriften verzoeken momenteel ook dat één of meer auteurs worden aangewezen als degenen die de verantwoordelijkheid nemen voor de betrouwbaarheid van de werkzaamheden als geheel, van ontwerp tot gepubliceerd artikel, en publiceren deze informatie ook.

In toenemende mate worden bij multicentertrials groepsauteurs gebruikt. Alle leden van de groep die als auteur worden genoemd dienen volledig aan de genoemde voorwaarden voor auteurschap en andere bijdragen te voldoen.

De groep moet gezamenlijk besluiten over personen die hebben bijgedragen en auteurs voordat ze het manuscript aanbieden voor publicatie. De corresponderend auteur/verantwoordelijke moet bereid zijn uitleg te geven over de aanwezigheid en de volgorde van deze personen. Het is niet de taak van redacteurs om te besluiten over auteurschap of de hoedanigheid als verantwoordelijke of om te arbitreran bij conflicten over auteurschap.

II.A.2. Personen die een bijdrage hebben geleverd, vermeld in verantwoordingsnoot

Allen die een bijdrage hebben geleverd die niet voldoen aan de criteria voor auteurschap, dienen te worden vermeld in een verantwoordingsnoot. Voorbeelden van personen die in de verantwoordingsnoot worden genoemd, zijn iemand die zuiver technische hulp heeft gegeven, iemand die hulp bij het schrijven heeft verleend of een hoofd van een afdeling die alleen algemene ondersteuning heeft verleend. Redacteurs moeten corresponderende auteurs ook vragen te verklaren of zij hulp hebben gekregen bij de studieopzet, het verzamelen van data, de data-analyse of het schrijven van het manuscript. Als dergelijke hulp er was, dienen de auteurs in het gepubliceerde artikel te vermelden welke personen die hulp hebben gegeven en welke instantie de hulp heeft gefinancierd. Ook verantwoordingsnoten voor financiële en materiële hulp moeten worden opgenomen.

Groepen personen die materieel aan het artikel hebben bijgedragen, maar wier bijdragen auteurschap niet rechtvaardigen, mogen worden genoemd onder 'deelnemers aan de klinische trial' of 'deelnemers aan het onderzoek', en hun functie of bijdrage moet worden vermeld – bijvoorbeeld 'wetenschappelijk advies', 'kritische beoordeling van de onderzoeksopzet', 'verzamen van gegevens' of 'aanmelding en zorgverlening van patiënten voor het onderzoek'.

Alle personen moeten toestemming geven om te worden opgenomen in de verantwoordingsnoot, omdat de lezers uit de vermelding hun goedkeuring van de gegevens en de conclusies zouden kunnen afleiden.

II.B. Redacteurschap

II.B.1. De rol van de redacteur

De hoofdredacteur van een tijdschrift is degene die verantwoordelijk is voor de gehele inhoud hiervan. Eigenaren en redacteurs van medische tijdschriften hebben een gemeenschappelijk streven: het publiceren van een betrouwbaar en leesbaar tijdschrift, geproduceerd met gepast respect voor de doelstellingen van het tijdschrift en voor de kosten. De functies van eigenaren en hoofdredacteurs zijn echter verschillend. Eigenaren hebben het recht om hoofdredacteurs te benoemen en te ontslaan en om belangrijke zakelijke beslissingen te nemen, waarbij hoofdredacteurs zoveel mogelijk betrokken dienen te worden. Hoofdredacteurs moeten de volledige bevoegdheid hebben om de redactionele inhoud van het tijdschrift te bepalen. Deze opvatting van redactionele vrijheid moet vastberaden worden verdedigd door redacteurs, zelfs als zij daarbij hun positie in de waagschaal stellen. Om in de praktijk zeker te zijn van deze vrijheid moet de redacteur direct toegang hebben tot het hoogste niveau van de eigenaar/eigenaren en niet alleen tot een uitvoerend directeur.

Redacteurs van medische tijdschriften moeten in hun contracten duidelijk hun rechten en plichten hebben staan, naast de algemene voorwaarden van de aanstelling, en er moeten richtlijnen zijn opgesteld voor het oplossen van conflicten.

Een onafhankelijke redactiecommissie kan de redacteur behulpzaam zijn bij het vaststellen en het handhaven van redactioneel beleid.

II.B.2. Redactionele vrijheid

Het ICMJE hanteert de definitie van redactionele vrijheid van de World Organization of Medical Editors (www.wame.org/wamestmt.htm). Volgens deze definitie is redactionele vrijheid of onafhankelijkheid de notie dat redacteurs volledige zeggenschap moeten hebben over de redactionele inhoud van hun tijdschrift. Eigenaren van tijdschriften dienen zich niet bezig te houden met het beoordelen, het selecteren of het redigeren van de afzonderlijke artikelen, hetzij direct, hetzij door het scheppen van een omgeving die beslissingen sterk beïnvloedt. Redacteurs moeten hun beslissingen baseren op de betrouwbaarheid van het werk en het belang voor de lezers van het tijdschrift en niet op het commerciële succes van het tijdschrift. Redacteurs moeten vrij zijn kritische, maar verantwoorde ideeën over alle aspecten van de geneeskunde uit te drukken zonder angst voor sancties, ook al zijn deze ideeën mogelijk in strijd met de commerciële doelstellingen van de uitgever. Redacteurs en organisaties van redacteurs hebben de verplichting het concept van redactionele vrijheid te ondersteunen en ernstige schendingen van deze vrijheid onder de aandacht te brengen van de internationale medische en academische wereld en van het grote publiek.

II.C. Peer review

Onbevooroordeelde, onafhankelijke, kritische beoordeling is een intrinsiek onderdeel van al het academische werk, inclusief het wetenschappelijk proces. Peer review is de kritische beoordeling van manuscripten ingezonden naar tijdschriften door experts die geen deel uitmaken van de hoofdredactie. Peer review kan daardoor worden gezien als een belangrijke uitbreiding van het wetenschappelijke proces. Hoewel de

werkelijke waarde hiervan weinig is onderzocht en aan veel discussie onderhevig is,⁴ helpt peer review redacteurs te besluiten welke manuscripten geschikt zijn voor hun tijdschriften. Daarbij helpt peer review auteurs en redacteurs bij hun inspanningen de kwaliteit van rapportage te verbeteren. Een 'peer-reviewed' tijdschrift is een tijdschrift dat het merendeel van zijn gepubliceerde wetenschappelijke artikelen laat beoordelen door externe experts. Het aantal en het soort manuscripten dat wordt verzonden voor advies, het aantal adviseurs, de beoordelingsprocedures en de mate waarin de adviezen worden opgevolgd, kunnen variëren. Omwille van transparantie moet elk tijdschrift zijn beleid in dezen vermelden in de instructies voor de auteurs.

II.D. Belangenverstremming

Het vertrouwen van het publiek in het beoordelingsproces door vakgenoten (peer review) en de geloofwaardigheid van gepubliceerde artikelen hangen deels af van de wijze waarop met belangenverstremming wordt omgegaan bij het schrijven, het beoordelingsproces en het nemen van redactionele beslissingen. Er is sprake van belangenverstremming wanneer een auteur (of diens instituut), beoordelaar of redacteur financiële of persoonlijke relaties heeft die op ongepaste wijze invloed uitoefenen op zijn of haar handelingen (dergelijke relaties zijn ook bekend als tweeledige betrokkenheid, strijdige belangen of strijdige loyaliteiten). Deze relaties kunnen een invloed uitoefenen die varieert van verwaarloosbaar tot uitermate groot, en niet alle relaties gaan gepaard met werkelijke belangenconflicten. Het gevaar van belangenverstremming kan aanwezig zijn ongeacht of een individu nu wel of niet van mening is dat de relatie zijn of haar wetenschappelijk oordeel beïnvloedt. Financiële relaties (zoals een dienstverband, consulentchap, aandelenbezit, honoraria, optreden als deskundige tegen vergoeding) zijn de vormen van belangenverstremming die het eenvoudigst zijn vast te stellen en die het grootste risico met zich meebrengen voor het ondermijnen van de geloofwaardigheid van het tijdschrift, van de auteurs en van de wetenschap zelf. Tegenstrijdige belangen kunnen zich echter ook voordoen door andere oorzaken, zoals persoonlijke relaties en familiebetrekkingen, academische rivaliteit en intellectuele gedrevenheid.

Alle deelnemers aan het proces van peer review en publicatie moeten alle relaties openbaar maken die zouden kunnen worden gezien als leidend tot mogelijke belangenverstremming. Openbaarmaking van deze relaties is ook belangrijk bij commentaren en overzichtsartikelen omdat beïnvloeding in dergelijke publicaties moeilijker is aan te tonen dan in de rapportage van oorspronkelijk onderzoek. Hoofdredacteurs kunnen voor redactionele beslissingen gebruikmaken van informatie uit verklaringen over belangenverstremming en financiële belangen. Hoofdredacteurs behoren deze informatie te publiceren als zij van mening zijn dat deze voor de lezer belangrijk is bij beoordeling van het manuscript.

II.D.1. Mogelijke belangenconflicten die samenhangen met de betrokkenheid van de individuele auteur

Of het een artikel of brief betreft, wanneer auteurs een manuscript aanbieden, zijn zij verantwoordelijk voor de openbaarmaking van alle financiële en persoonlijke relaties tussen henzelf en anderen die mogelijk hun werk beïnvloeden. Om ambiguïteit te voorkomen moeten auteurs duidelijk aangeven of er wel of geen potentiële conflicten zijn. De auteurs dienen dit in het manuscript aan te geven op een informatiepagina

na de titelpagina; indien nodig wordt hierbij aanvullende informatie verschaft in een begeleidende brief. (Zie paragraaf IV.A.3. *Informatiepagina belangenverstrengeling.*)

Auteurs dienen aan te geven welke personen assistentie bij het schrijven of andere assistentie hebben verleend en te vermelden wie deze hulp gefinancierd heeft.

Onderzoekers behoren mogelijke belangenconflicten te melden aan deelnemers aan het onderzoek en dienen in het manuscript aan te geven of zij dit inderdaad hebben gedaan.

Hoofdredacteuren moeten ook beslissen of zij door de auteurs versochte informatie over mogelijke conflicten publiceren. In geval van twijfel is het beter deze informatie te publiceren.

II.D.2. Mogelijke belangenconflicten die samenhangen met projectondersteuning

Afzonderlijke onderzoeken ontvangen in toenemende mate financiële ondersteuning van commerciële bedrijven, particuliere instellingen en de overheid. De voorwaarden voor deze financiële steun kunnen het onderzoek beïnvloeden en in diskrediet brengen.

Wetenschappers hebben een ethische plicht geloofwaardige onderzoeksresultaten voor publicatie aan te bieden. Bovendien dienen de onderzoekers als de direct verantwoordelijke personen geen overeenkomsten aan te gaan die een belemmering vormen voor hun toegang tot de gegevens of voor hun mogelijkheid de gegevens onafhankelijk te analyseren, manuscripten voor te bereiden en deze te publiceren. Auteurs moeten, indien van toepassing, de rol beschrijven van de onderzoekssponsor(s) bij de opzet van het onderzoek, bij het verzamelen, analyseren en interpreteren van gegevens, bij het schrijven van het rapport en bij het besluit het rapport voor publicatie aan te bieden. Als er geen sprake was van dergelijke betrokkenheid van de ondersteunende bron, moeten de auteurs dat ook vermelden. De beïnvloeding die mogelijk in het spel is wanneer sponsors direct betrokken zijn bij wetenschappelijk onderzoek is analoog aan andersoortige methodologische beïnvloeding. Sommige tijdschriften geven er daarom de voorkeur aan om in de paragraaf over toegepaste methoden informatie toe te voegen over de betrokkenheid van de sponsor.

Redacteuren kunnen de auteurs van een onderzoek dat wordt gesponsord door een instantie met een eigendomsbelang of een financieel belang bij de uitkomst vragen een verklaring te ondertekenen zoals: 'Ik heb volledige toegang gehad tot alle gegevens uit dit onderzoek en ik neem volledige verantwoordelijkheid voor de betrouwbaarheid van de gegevens en de nauwkeurigheid van de gegevensanalyse.' Redacteuren zouden moeten worden gestimuleerd kopieën van het protocol en/of de contracten van projectspecifieke onderzoeken te beoordelen alvorens dergelijke onderzoeken voor publicatie te accepteren. Redacteuren kunnen ervoor kiezen een artikel niet te behandelen als een sponsor zeggenschap heeft doen gelden over het recht van de auteurs om te publiceren.

II.D.3. Mogelijke belangenconflicten die samenhangen met betrokkenheid van hoofdredacteuren, tijdschriftmedewerkers of adviseurs

Redacteuren moeten voorkomen dat zij externe adviseurs selecteren bij wie duidelijk is dat zich belangenconflicten kunnen voordoen, bijvoorbeeld degenen die op dezelfde afdeling of in hetzelfde instituut werken als een van de auteurs. Vaak geven auteurs aan de redacteuren namen door van degenen aan wie naar hun oordeel niet zou moeten worden gevraagd een manuscript te beoordelen in verband met mogelijke, doorgaans professionele, belangenconflicten. Wanneer mogelijk moet aan auteurs worden gevraagd hun bezorgdheid uit te leggen of te rechtvaardigen; deze informatie is voor de redactie van belang bij het besluit om dergelijke verzoeken te honoreren.

Adviseurs moeten aan de redactie eventuele belangenconflicten doorgeven die hun mening over het manuscript zouden kunnen beïnvloeden. Als zij van mening zijn dat dit passend is, zouden zij zichzelf moeten uitsluiten van beoordeling van bepaalde manuscripten. Net als het geval is bij auteurs, kan het achterwege laten van informatie over mogelijke tegenstrijdige belangen door adviseurs ofwel betekenen dat er inderdaad sprake is van dergelijke belangenconflicten en dat deze worden verzwegen, ofwel dat er geen tegenstrijdige belangen zijn. Er dient derhalve aan adviseurs te worden gevraagd expliciet te melden of er wel *of niet* sprake is van belangenconflicten. Adviseurs mogen kennis van het werk, vóór de publicatie, niet gebruiken om hun eigen belangen te behartigen.

Redacteuren die de uiteindelijke beslissingen nemen over manuscripten mogen niet persoonlijk, beroepsmatig of financieel betrokken zijn bij welke door hen te beoordelen publicatie dan ook. Andere redactiemedewerkers dienen, als zij betrokken zijn bij redactionele beslissingen, de redacteuren een actuele beschrijving te geven van hun financiële belangen (voor zover deze betrekking hebben op redactionele beslissingen), en zij dienen zichzelf uit te sluiten van beslissingen waarbij er sprake is van een belangenconflict. De redactiemedewerkers mogen de informatie die zij krijgen door het werken met manuscripten niet voor hun persoonlijke voordeel gebruiken. Redacteuren zouden regelmatig verklaringen moeten publiceren omtrent mogelijke tegenstrijdige belangen als gevolg van de verbintenissen van de redactiemedewerkers.

II.E. Anonimiteit en vertrouwelijkheid

II.E.1. Patiënten en onderzoeksdeelnemers

Patiënten hebben recht op anonimiteit, waarop geen inbreuk gemaakt mag worden zonder dat zij vooraf, na te zijn geïnformeerd, hun toestemming hebben gegeven (geïnformeerde toestemming). Informatie aan de hand waarvan patiënten kunnen worden geïdentificeerd (onder meer de naam, de initialen of het ziekenhuisnummer van de patiënt), mag niet worden gepubliceerd door middel van schrift, foto's of stambomen, tenzij deze informatie essentieel is voor wetenschappelijke doeleinden en de patiënt (of ouder of voogd) schriftelijk toestemming heeft gegeven voor publicatie. 'Geïnformeerde toestemming' voor dit doel betekent dat een patiënt van wie de identiteit kan worden herleid het te publiceren artikel te zien krijgt. Auteurs dienen deze patiënten ook te informeren of materiaal aan de hand waarvan hun

identiteit te achterhalen is, mogelijk beschikbaar zal zijn na publicatie zowel via internet als in druk.

Details waaruit de identiteit van de patiënt kan worden herleid, moeten worden weggelaten als ze niet essentieel zijn. Volledige anonimiteit is echter moeilijk te bereiken, en bij twijfel moet toestemming worden verkregen. Het op foto's maskeren van de ogen van patiënten biedt bijvoorbeeld onvoldoende bescherming van hun anonimiteit. Als gegevens moeten worden veranderd om de anonimiteit te beschermen, moeten de auteurs ervoor zorgdragen dat de wijzigingen van de gegevens de wetenschappelijke betekenis niet beïnvloeden. [De gewijzigde gegevens moeten bij de redactie bekend zijn, zodat zij kan controleren of er geen verstoring van de wetenschappelijke informatie optreedt.]

De noodzaak van toestemming van de patiënt dient in de voorschriften voor auteurs van het tijdschrift te zijn opgenomen. Wanneer toestemming is verkregen, moet dit duidelijk worden aangegeven in het gepubliceerde artikel.

II.E.2. Auteurs en adviseurs

Manuscripten moeten beoordeeld worden met gepast respect voor het vertrouwen dat de auteurs in de redactie stellen. Door het ter beoordeling aanbieden van manuscripten vertrouwen auteurs redacteurs de resultaten van hun wetenschappelijke arbeid en creatieve inspanning toe, waarvan hun reputatie en carrière mogelijk afhangen. De rechten van auteurs kunnen worden geschonden door onthulling of door openbaarmaking van de vertrouwelijke details van de beoordeling van hun manuscript. Ook adviseurs hebben recht op vertrouwelijkheid, hetgeen door de redactie moet worden gerespecteerd. Het is mogelijk dat vertrouwelijkheid moet worden geschonden indien er beschuldigingen zijn van oneerlijkheid of fraude, maar in andere gevallen moet ze worden gerespecteerd.

Redacteurs mogen geen informatie over manuscripten verstrekken (met inbegrip van de datum van ontvangst, de inhoud, de fase in het beoordelingsproces, de kritiek van de adviseurs of de uiteindelijke beslissing) aan wie dan ook, behalve aan de auteurs en adviseurs. Dit omvat ook verzoeken om het materiaal te mogen gebruiken voor gerechtelijke stappen.

Redacteurs moeten hun adviseurs duidelijk maken dat ter beoordeling aangeboden manuscripten vertrouwelijke mededelingen en persoonlijk eigendom van de auteurs zijn. Adviseurs en medewerkers van het redactie bureau moeten daarom het auteursrecht respecteren door het werk van de auteurs niet publiekelijk te bespreken en zich niet hun ideeën toe te eigenen voordat het manuscript is gepubliceerd. Adviseurs mag niet worden toegestaan kopieën te maken van het manuscript voor hun eigen archief en evenmin het manuscript aan anderen voor te leggen, behoudens met de toestemming van de redactie. Adviseurs moeten na inzending van hun advies kopieën van manuscripten retourneren of vernietigen. Redacteurs mogen geen kopieën behouden van afgewezen artikelen.

Commentaren van adviseurs mogen niet worden gepubliceerd of anderszins openbaar gemaakt zonder toestemming van adviseur, auteur en redacteur.

De meningen verschillen over de kwestie of de adviseurs anoniem moeten blijven. Auteurs moeten de informatie voor auteurs van het tijdschrift van hun keuze raadplegen om na te gaan of de adviezen anoniem zijn. Wanneer beoordelingen niet zijn ondertekend, mag de identiteit van de adviseur niet worden bekendgemaakt aan de auteur of iemand anders zonder toestemming van de adviseur.

Sommige tijdschriften publiceren de opmerkingen van adviseurs samen met het artikel. Een dergelijke werkwijze kan niet worden ingevoerd zonder de toestemming van auteurs en adviseurs. Commentaren van adviseurs mogen echter wel naar andere adviseurs van hetzelfde manuscript worden gestuurd waardoor deze leren van het beoordelingsproces, en adviseurs mogen op de hoogte worden gesteld van de beslissing van de redactie.

II.F. Bescherming van proefpersonen en -dieren bij wetenschappelijk onderzoek

Wanneer experimenteel onderzoek bij mensen wordt gerapporteerd, moeten de auteurs aangeven of dit onderzoek werd uitgevoerd in overeenstemming met de normen van de ethische commissie van het onderzoeksinstituut of de regio in kwestie, en met de 'Verklaring van Helsinki' uit 1975, zoals gereviseerd in 2000.⁵ Indien er twijfel bestaat of het onderzoek werd uitgevoerd in overeenstemming van de Verklaring van Helsinki, moeten de auteurs de basis van hun benadering uiteenzetten en aantonen dat de ethische commissie van het onderzoeksinstituut de twijfelachtige aspecten van het onderzoek expliciet heeft goedgekeurd. Wanneer dierproeven worden gerapporteerd, moet aan de auteurs worden gevraagd aan te geven of de richtlijnen van het instituut en de landelijke richtlijnen voor het gebruik van proefdieren zijn gevolgd.

III. Publicatie en redactionele kwesties gerelateerd aan publicatie in biomedische tijdschriften

III.A. Verplichting tot publicatie van negatieve studies

Hoofdredacteurs moeten publicatie van elk zorgvuldig uitgevoerd onderzoek met een belangrijke vraagstelling, die voor hun lezers relevant is, serieus overwegen, ongeacht of de resultaten negatief zijn (d.w.z. dat de nulhypothese overtuigend kan worden geaccepteerd) of positief (d.w.z. dat de nulhypothese kan worden verworpen). Niet inzenden of publiceren van negatieve studies draagt in het bijzonder bij aan publicatiebias. Veel onderzoeken waarvan de auteurs beweren dat ze negatief zijn, laten in feite geen conclusie toe; publicatie van dergelijke onderzoeken is problematisch, omdat ze weinig toevoegen aan de biomedische kennis en wel beslag leggen op financiële middelen van het tijdschrift.

III.B. Correcties, retractaties en 'mededelingen van bezorgdheid'

Redacteurs moeten in eerste instantie aannemen dat auteurs werk rapporteren dat gebaseerd is op eerlijke observaties. Niettemin kunnen twee soorten moeilijkheden ontstaan.

Ten eerste kunnen in gepubliceerde artikelen fouten gevonden worden die het publiceren van een correctie of een verbetering van een deel van het werk noodzakelijk maken. De correcties moeten worden vermeld op een genummerde pagina, in de inhoudsopgave en moeten het oorspronkelijke citaat bevatten, met een koppeling naar het oorspronkelijke artikel en omgekeerd indien dit online beschikbaar is. Het is voorstelbaar – zij het onwaarschijnlijk – dat een fout zo ernstig is dat deze het gehele onderzoek ongeldig maakt; dit moet dan op individuele basis afgehandeld worden door auteurs en redacteuren. Een dergelijke fout moet niet verward worden met onjuistheden die aan het licht komen door nieuwe wetenschappelijke informatie verkregen tijdens het normale beloop van wetenschappelijk onderzoek. Dit laatste vereist geen correctie of retractatie (terugtrekking).

Het tweede soort moeilijkheid is wetenschappelijke fraude. Indien er gegronde twijfels rijzen over de eerlijkheid en de betrouwbaarheid van een onderzoek, hetzij aangeboden, hetzij gepubliceerd, is het de verantwoordelijkheid van de redactie ervoor te zorgen dat de kwestie op juiste wijze wordt uitgezocht, meestal door het instituut dat de auteurs financieel ondersteunt. Het is doorgaans echter niet de taak van redacteuren een volledig onderzoek te verrichten of een uitspraak te doen; die verantwoordelijkheid ligt bij het instituut waar het onderzoek is verricht of bij de subsidiërende instantie. De redactie dient wel meteen op de hoogte te worden gesteld van de uiteindelijke beslissing en indien er een frauduleus artikel is gepubliceerd, moet het tijdschrift een retractatie publiceren. Indien deze onderzoeksmethode geen bevredigende conclusie oplevert, kan de redactie ervoor kiezen zelf onderzoek uit te voeren. Als alternatief voor retractatie kan de redacteur besluiten een ‘mededeling van bezorgdheid’ te publiceren over aspecten van de uitvoering of de betrouwbaarheid van het werk.

De retractatie of mededeling van bezorgdheid moet, met die aankondiging, op een opvallende plaats in het tijdschrift (gedrukte en elektronische versie) verschijnen, worden opgenomen in de inhoudsopgave en in de kop de titel van het originele artikel bevatten. Het mag niet eenvoudigweg een brief aan de redactie zijn. In het ideale geval is de eerste auteur van de retractatie dezelfde als die van het artikel, hoewel in bepaalde omstandigheden de redactie retractatie door andere verantwoordelijke personen kan accepteren. De tekst van de retractatie moet aangeven waarom het artikel wordt ingetrokken en moet een bibliografische verwijzing naar het volledige oorspronkelijke artikel bevatten.

Men kan niet zonder meer aannemen dat eerder werk van de auteur van een frauduleus artikel nog geldig is. Redacteuren kunnen het instituut van de auteur vragen de geldigheid van eerder in hun tijdschriften gepubliceerd werk te bevestigen of dit werk terug te trekken. Doet het instituut dit niet, dan kunnen redacteuren ervoor kiezen een mededeling te plaatsen waarin aangegeven wordt dat de geldigheid van eerder gepubliceerd werk niet is gegarandeerd.

III.C. Auteursrecht

Veel biomedische tijdschriften vragen auteurs het auteursrecht over te dragen aan het tijdschrift. Een toenemend aantal ‘vrije-toegang’-tijdschriften vraagt dit echter niet van auteurs. Redacteuren moeten hun standpunt wat betreft de overdracht van

auteursrecht duidelijk maken aan de auteurs en aan anderen die mogelijk geïnteresseerd zijn in het gebruik maken van redactionele inhoud uit hun tijdschriften. De auteursrechtstatus van artikelen in een bepaald tijdschrift kan variëren: voor sommige artikelen geldt vanwege de inhoud geen auteursrecht (bijvoorbeeld artikelen geschreven door overheidsmedewerkers (V.S. en sommige andere overheden) in het kader van hun reguliere werkzaamheden), redacteurs kunnen afzien van auteursrechten, weer andere artikelen kunnen vallen onder seriële rechten (d.w.z. gebruik in uitgaven anders dan tijdschriften, inclusief elektronische uitgaven, is toegestaan).

III.D. Overlappende publicaties

III.D.1. Meervoudige inzending

De meeste biomedische tijdschriften willen geen publicatie van manuscripten in overweging nemen die tegelijkertijd aan andere tijdschriften zijn aangeboden. De belangrijkste overwegingen die tot dit beleid hebben geleid zijn onder meer: 1) de kans op onenigheid wanneer twee (of meer) tijdschriften het recht claimen om een manuscript te publiceren dat tegelijkertijd is ingezonden naar meer dan één tijdschrift en 2) de 15 mogelijkheid dat twee of meer tijdschriften onwetend en onnodig de werkzaamheden verrichten van peer review en redactie van hetzelfde manuscript, en hetzelfde artikel publiceren.

Redacteurs van verschillende tijdschriften kunnen echter besluiten tegelijkertijd of samen een artikel te publiceren als zij van mening zijn dat dit in het belang is van de volksgezondheid.

III.D.2. Redundante publicatie

Redundante of herhaalde publicatie (dubbelpublicatie) is publicatie van een artikel dat grotendeels een al op papier of in een elektronisch medium gepubliceerd artikel overlapt.

Lezers van tijdschriften die een primaire literatuurbron vormen, moeten erop kunnen vertrouwen dat wat zij lezen oorspronkelijk is, tenzij uitdrukkelijk is vermeld dat de onderzoeksresultaten opnieuw worden gepubliceerd overeenkomstig de wens van de auteurs en de redactie. De basis van deze stellingname wordt gevormd door het internationale auteursrecht, ethisch gedrag en kosteneffectief gebruik van hulpbronnen. Dubbelpublicatie van oorspronkelijk wetenschappelijk onderzoek is met name problematisch, omdat dit kan leiden tot onbedoelde dubbeltelling of tot het te zwaar wegen van de resultaten van één enkel onderzoek, hetgeen het beschikbare bewijs verstoort.

De meeste tijdschriften houden er niet van om artikelen te publiceren over onderzoek dat al eerder voor een groot deel is gepubliceerd of dat is vervat in een artikel dat aan een ander tijdschrift is aangeboden of aanvaard voor publicatie, in druk of in een elektronisch medium. Dit redactionele beleid sluit beoordeling niet uit van een artikel dat door een ander tijdschrift is afgewezen of van een volledig verslag nadat de voorlopige bevindingen, zoals in de vorm van een samenvatting of een poster op een beroepsbijeenkomst zijn getoond. Ook verhindert het de beoordeling niet van een

artikel waarvan de gegevens tijdens een wetenschappelijk congres zijn gepresenteerd, maar dat niet volledig is gepubliceerd, of van een artikel dat wordt beoordeeld voor plaatsing in de 'proceedings' of een soortgelijke publicatie. Verslagen van geplande congressen in de (publieks)pers worden meestal niet als inbreuk op deze regel beschouwd, maar dergelijke verslaggeving mag niet worden voorzien van extra gegevens of van tabellen en figuren. De ICMJE beschouwt onderzoeksresultaten die worden gemeld in een register van klinische trials niet als een voorafgaande publicatie als het gaat om een kort gestructureerd abstract of een tabel. De vermelding dient een bronvermelding van de volledige publicatie te geven ofwel aan te geven dat de gegevens niet zijn gepubliceerd in een peer-reviewed tijdschrift.

Wanneer een artikel wordt ingezonden, dient de auteur altijd een volledige verklaring aan de redactie te geven over alle inzendingen aan andere tijdschriften van hetzelfde artikel en over voorgaande gepubliceerde artikelen (inclusief presentaties tijdens bijeenkomsten en vermeldingen van resultaten in registraties), waardoor het aangeboden artikel kan worden beschouwd als redundante of herhaalde publicatie van hetzelfde of nagenoeg hetzelfde werk. De auteur moet de redactie waarschuwen als het werk onderwerpen bevat waarover de auteurs eerder een verslag hebben gepubliceerd of waarover de auteurs een verwant verslag hebben ingediend voor een andere publicatie. Naar al dit soort verslagen moet verwezen worden in het nieuwe artikel en de verwijzingen moeten worden opgenomen in de literatuurlijst. De auteur moet kopieën van dergelijk materiaal meezenden met het aangeboden artikel om de redactie behulpzaam te zijn bij haar besluitvorming.

Indien auteurs pogen herhaald te publiceren of dat al hebben gedaan zonder de genoemde verklaring te hebben gegeven, kunnen zij actie door de redacteuren verwachten, op zijn minst directe afwijzing van het manuscript. Als het artikel al is gepubliceerd doordat de redactie niet van de overtreding op de hoogte was, zal de overtollige publicatie waarschijnlijk in een correctie worden vermeld met of zonder een verklaring of goedkeuring van de auteur.

Aan de publiekspers, overheidsinstanties of fabrikanten voortijdig openbaar maken van wetenschappelijke informatie uit een artikel of brief aan de redactie die zijn aanvaard, maar nog niet gepubliceerd, is een schending van de beleidslijn van vele tijdschriften. Een dergelijke openbaarmaking kan gerechtvaardigd zijn wanneer het artikel of de brief belangrijke therapeutische aanwinsten of gevaren voor de volksgezondheid vermeldt, zoals ernstige bijwerkingen van geneesmiddelen, vaccins, andere biologische producten of medische apparatuur, of ziekten waarvoor een aangifteplicht bestaat. Zulke openbaarmaking hoeft publicatie niet in de weg te staan, maar ze moet tevoren met de redactie worden besproken en akkoord worden bevonden.

III.D.3. Aanvaardbare herpublicatie

Bepaalde typen artikelen, zoals richtlijnen die zijn opgesteld door overheidsinstanties en professionele organisaties, moeten wellicht een zo groot mogelijk publiek bereiken. In deze gevallen besluiten redacteuren soms opzettelijk materiaal te publiceren dat ook in andere tijdschriften wordt gepubliceerd, met toestemming van de auteurs en de redacteuren van de andere tijdschriften. Herpublicatie om diverse

andere redenen, in dezelfde of een andere taal, vooral in andere landen, is te rechtvaardigen en kan van belang zijn, mits aan alle volgende voorwaarden is voldaan.

1. De auteurs hebben van de redacteuren van beide tijdschriften toestemming ontvangen; de redactie van het tijdschrift dat de tweede maal publiceert, moet een fotokopie, een overdruk of het manuscript van de eerste versie hebben ontvangen.
2. De tweede publicatie mag niet eerder de eerste volgen dan na tenminste één week (tenzij beide redacties anders besluiten na overleg).
3. Het artikel bestemd voor herpublicatie dient te zijn geschreven voor een andere lezersgroep; een bekorte versie is meestal voldoende.
4. De tweede versie dient waarheidsgetrouw de gegevens en verklaringen van de eerste weer te geven.
5. Een voetnoot op de titelpagina van de tweede versie geeft lezers, referenten en documentalisten te kennen dat het een volledige of gedeeltelijke herpublicatie betreft en bevat de referentie naar de primaire bron. Een dergelijke voetnoot kan luiden: 'Dit onderzoek werd eerder gepubliceerd in [titel van het tijdschrift, met volledige referentie].' [Bij dit tijdschrift voegen wij daaraan toe 'Afgedrukt met toestemming']. Aan toestemming voor een dergelijke herpublicatie dienen geen kosten verbonden te zijn.

III.D.4. Concurrerende manuscripten gebaseerd op hetzelfde onderzoek

Publicatie van strijdige manuscripten van co-onderzoekers om meningsverschillen bekend te maken, kan verspilling van tijdschrijftruimte betekenen en kan de lezers in verwarring brengen. Anderzijds kunnen redacteuren, als ze willens en wetens een manuscript publiceren dat door slechts enkele medewerkers van het samenwerkingsverband is geschreven, de rest van het team hun legitieme medeauteurschap ontzeggen; ook kunnen ze de lezers van het tijdschrift het recht onthouden op inzage in legitieme meningsverschillen over de interpretatie van een onderzoek.

Twee vormen van meervoudige inzendingen worden besproken: inzendingen van collega's die het niet met elkaar eens zijn over de analyse en interpretatie van het onderzoek, en inzendingen van collega's die het niet met elkaar eens zijn over wat de feiten zijn en welke gegevens moeten worden gerapporteerd.

De onbeantwoorde vraag wie de eigenaar is van de onderzoeksgegevens buiten beschouwing latend, kunnen de volgende algemene aanwijzingen nuttig zijn voor redacteuren en anderen die met deze problemen worden geconfronteerd.

III.D.4.a. Verschillen in analyse of interpretatie

Als de onenigheid zich richt op de analyse of de interpretatie van gegevens, moeten de auteurs een manuscript inzenden waarin beide versies duidelijk zijn vertegenwoordigd. De afwijkende mening moet worden toegelicht in een begeleidende brief. Het normale proces van beoordeling door vakgenoten en de redactie van het manuscript kan ertoe bijdragen dat de auteurs hun onenigheid betreffende de analyse of de interpretatie bijleggen.

Als de onenigheid niet kan worden opgelost en het onderzoek publicatie verdient, moeten beide versies worden gepubliceerd. Mogelijkheden zijn onder meer publicatie van twee artikelen over hetzelfde onderzoek, of één enkele publicatie met twee analyses of interpretaties. In dergelijke gevallen zou het passend zijn dat de redactie een verklaring publiceert waarin het geschil wordt uiteengezet en de betrokkenheid van het tijdschrift om te trachten dit op te lossen.

III.D.4.b. Verschillen in gerapporteerde methoden of resultaten

Als de onenigheid zich concentreert op verschillende meningen ten aanzien van wat er tijdens het onderzoek is gedaan of onderzocht, dient de tijdschriftredacteur publicatie te weigeren tot de onenigheid is opgelost. Er kan niet worden verwacht dat dergelijke problemen door peer review kunnen worden opgelost. Als er beschuldigingen van oneerlijkheid of fraude worden geuit, dienen redacteurs de betreffende autoriteiten te waarschuwen; auteurs dienen op de hoogte te worden gebracht van het feit dat een redacteur voornemens is melding te maken van een vermoeden van wetenschappelijk wangedrag.

III.D.5. Concurrerende publicaties gebaseerd op hetzelfde gegevensbestand

Redacteurs ontvangen soms manuscripten van afzonderlijke onderzoeksgroepen die hetzelfde gegevensbestand hebben gebruikt, bijvoorbeeld uit een openbaar gegevensbestand. De manuscripten kunnen verschillen wat betreft analytische methoden, conclusies of beide. Elk manuscript moet afzonderlijk worden beoordeeld. Waar interpretaties van dezelfde gegevens sterk op elkaar lijken, is het redelijk, maar niet noodzakelijk dat redacteurs de voorkeur geven aan het eerst ontvangen manuscript. Redactionele beoordeling van meervoudige inzendingen kan in deze situatie gerechtvaardigd zijn. Er kan zelfs een goede reden zijn om meer dan één manuscript te publiceren omdat de verschillende analytische benaderingen elkaar aanvullen en even valide zijn.

III.E. Correspondentie en correspondentierubriek

De corresponderend of verantwoordelijk auteur heeft de primaire verantwoordelijkheid voor de correspondentie met het tijdschrift, maar de ICMJE beveelt aan dat redacteurs een kopie van de correspondentie naar alle vermelde auteurs sturen.

Biomedische tijdschriften moeten hun lezers een mogelijkheid bieden opmerkingen, vragen of kritiek op gepubliceerde artikelen in te sturen, maar ook korte verslagen en commentaar dat geen reactie vormt op eerder gepubliceerde artikelen. Deze mogelijkheid zal in de regel, maar niet noodzakelijkerwijs, geboden worden in de vorm van een correspondentierubriek. De auteurs van artikelen moeten de

gelegenheid krijgen te reageren, bij voorkeur in dezelfde aflevering als waarin de oorspronkelijke correspondentie verschijnt. Auteurs van correspondentie moet worden gevraagd melding te maken van elke vorm van belangenverstrengeling of -conflict.

Gepubliceerde correspondentie kan zijn bewerkt in verband met lengte, grammaticale correctheid en tijdschriftstijl. Echter, redacteuren kunnen er ook voor kiezen correspondentie onbewerkt naar lengte of stijl te publiceren, bijvoorbeeld in rubrieken voor snelle reacties op internet. Het tijdschrift dient de heersende redactionele praktijk in dit opzicht bekend te maken. Auteurs moeten redactionele veranderingen goedkeuren die het wezen of de toon van een brief of reactie beïnvloeden.

Hoewel redacteuren het recht hebben correspondentiemateriaal dat irrelevant, oninteressant of zonder overtuigingskracht is niet af te drukken, is het wel hun verantwoordelijkheid een breed scala aan geuite meningen toe te staan. De correspondentierubriek dient niet uitsluitend te worden gebruikt om het gezichtspunt van het tijdschrift of de redactie uit te dragen. In alle gevallen moet de redactie zich inspannen om onvriendelijke, onzorgvuldige of smadelijke beweringen te weren en geen argumenten *ad hominem* toestaan die erop gericht zijn om meningen of bevindingen in diskrediet te brengen.

Omwille van redelijkheid en om correspondentie binnen hanteerbare proporties te houden, is het mogelijk dat tijdschriften tijdlimieten willen hanteren voor reacties op artikelen en correspondentie, en voor een debat over een gegeven onderwerp. Redacties moeten ook bepalen of ze auteurs op de hoogte willen brengen wanneer er correspondentie over hun gepubliceerde werk verschijnt in rubrieken voor reguliere of voor snelle reacties. Tijdschriften moeten ook beleid bepalen inzake de archivering van onbewerkte correspondentie die online verschijnt. Dit beleid moet zowel in gedrukte als elektronische versies van het tijdschrift worden gepubliceerd.

III.F. Supplementen, themanummers en speciale series

Supplementen zijn verzamelingen artikelen over dezelfde problemen of samenhangende onderwerpen, die worden gepubliceerd als een apart tijdschriftnummer of als onderdeel van een reguliere aflevering en meestal worden betaald uit andere fondsen dan de gebruikelijke. Supplementen kunnen een nuttig doel hebben: (na)scholing, uitwisseling van onderzoeksgegevens, gemakkelijke toegankelijkheid van het behandelde onderwerp en verbetering van de samenwerking tussen instituten. Aangezien financieringsbronnen de inhoud van supplementen mogelijk beïnvloeden door de keuze van onderwerpen en gezichtspunten, moeten tijdschriften overwegen de volgende principes over te nemen. Deze zelfde principes zijn van toepassing op themanummers of speciale series met externe financieringsbronnen en/of gastredacteuren.

1. De tijdschriftredacteur moet de volledige verantwoording nemen voor het beleid bij en de uitvoering en inhoud van supplementen, en de volledige zeggenschap hebben over de beslissing tot publicatie van alle onderdelen van het supplement. Redactie door de financierende organisatie mag niet worden toegestaan.

2. De tijdschriftredacteur moet de bevoegdheid blijven houden om manuscripten voor supplementen door externe peer review te laten beoordelen en om voor het supplement aangeboden manuscripten te weigeren. Deze voorwaarden moeten worden meegedeeld aan auteurs en externe supplementredacteurs voor dezen beginnen met hun redactionele werk voor het supplement.
3. De tijdschriftredacteur moet de aanstelling goedkeuren van elke externe redacteur van het supplement en verantwoordelijkheid nemen voor diens werk.
4. De financieringsbronnen voor het wetenschappelijk onderzoek, de publicatie en de in het supplement beoordeelde en door de sponsor gefabriceerde producten moeten duidelijk op een opvallende plaats in het supplement worden vermeld, bij voorkeur op elke pagina. Indien mogelijk moet de financiering afkomstig zijn van meer dan één sponsor.
5. Voor advertenties in supplementen gelden dezelfde regels als voor die in het tijdschrift zelf.
6. De tijdschriftredactie moet ervoor zorgen dat lezers gewone redactionele pagina's gemakkelijk van supplementpagina's kunnen onderscheiden.
7. Tijdschrift- en supplementredacteurs mogen geen persoonlijke gunsten of beloning ontvangen van supplementensponsors.
8. Herpublicatie in supplementen (van elders eerder gepubliceerde artikelen) moet men duidelijk aangeven door het oorspronkelijke artikel te citeren. Overtollige of herhaalde publicatie moet in supplementen worden vermeden. In supplementen dienen geen uitkomsten van wetenschappelijk onderzoek opnieuw te worden gepubliceerd. De herpublicatie van richtlijnen of ander materiaal dat publieke belangstelling geniet, kan geëigend zijn.
9. De principes van auteurschap en potentiële belangenconflicten zoals verwoord elders in dit document dienen ook van toepassing te zijn op supplementen.

III.G. Elektronische publicatie

De meeste biomedische tijdschriften worden tegenwoordig gepubliceerd in zowel elektronische als gedrukte vorm, en sommige worden uitsluitend in elektronische vorm gepubliceerd. Elektronische publicatie (waaronder internet) is publicatie. Omwille van duidelijkheid en consequentie moet de op internet gepubliceerde medische informatie en de informatie over gezondheid waar mogelijk de aanbevelingen in dit document opvolgen.

De aard van elektronische publicatie vergt enkele speciale overwegingen, zowel in dit document als daarbuiten. Websites moeten ten minste het volgende vermelden: namen, juiste kwalificaties, affiliaties en relevante belangenverstrengeling van redacteuren, auteurs en medewerkers; documentatie en verwijzingen naar literatuur en bronnen voor de gehele inhoud; informatie over auteursrecht; vermelding van de eigenaar van de site; vermelding van sponsorschap, advertenties en commerciële financiering.

Vermelding op de ene medische site of gezondheidssite van links naar een andere site kan worden gezien als een impliciete aanbeveling van de kwaliteit van de tweede site. Tijdschriften dienen dus voorzichtigheid te betrachten bij vermelding van links naar andere sites; wanneer gebruikers doorschakelen naar een andere site, kan het nuttig zijn een expliciete boodschap te geven dat de site van het tijdschrift wordt verlaten. Als links naar andere sites worden vermeld uit financiële overwegingen, dan moet dit duidelijk worden aangegeven. Alle data van plaatsing van de inhoud en van actualisering moeten worden vermeld. Zowel in de elektronische als in de gedrukte versie mogen advertenties en reclameboodschappen niet naast redactionele tekst worden geplaatst, en reclamemateriaal moet duidelijk als zodanig herkenbaar zijn.

Elektronische publicatie is een terrein dat in ontwikkeling is. Redacteuren moeten beleid ontwikkelen over kwesties die specifiek zijn voor elektronische publicaties, en dit beschikbaar stellen aan auteurs en implementeren. Dit betreft onder meer archivering, foutcorrectie, versiecontrole, en de keuze tussen elektronische of gedrukte vorm van het tijdschrift als uitgangsversie, publicatie van aanvullend materiaal en elektronische publicatie.

In geen geval behoort een tijdschrift een artikel te verwijderen van zijn webpagina of uit zijn archief. Als een correctie of een retractatie van een artikel nodig is, moet de uitleg daarvan op de juiste wijze worden gerubriceerd en zo snel mogelijk worden meegedeeld op een citeerbare pagina in een volgend nummer van het tijdschrift.

Voor de historische verslaglegging is essentieel dat elektronische artikelen in een permanent archief worden bewaard. Dat archief behoort onmiddellijk toegankelijk te zijn en het dient te worden beheerd door een derde partij, zoals een bibliotheek, in plaats van door een uitgever. Bewaren in meer dan één archief is aan te bevelen.

III.H. Adverteren

De meeste medische tijdschriften bevatten advertenties als bron van inkomsten voor de uitgevers, maar adverteren mag redactionele beslissingen niet beïnvloeden. Tijdschriften moeten een formeel en expliciet beleid op schrift hebben voor adverteren in zowel de gedrukte als de elektronische versies. Advertentiebeleid op het web moet zoveel mogelijk overeenkomen met het beleid voor de gedrukte versie. De redactie moet de volle en beslissende bevoegdheid hebben voor goedkeuring van advertenties en voor toezicht op de naleving van het advertentiebeleid.

Waar er onafhankelijke instanties bestaan voor beoordeling van advertenties, moeten redacteuren gebruikmaken van de oordelen van deze instellingen. Lezers moeten gemakkelijk onderscheid kunnen maken tussen advertenties en redactionele inhoud.

Het naast elkaar plaatsen van redactioneel materiaal en reclamemateriaal over dezelfde producten of onderwerpen dient te worden vermeden. Het doorschieten van artikelen met advertentiepagina's onderbreekt de stroom van de redactionele inhoud. Dit ontmoedigt de lezers en moet dus worden tegengegaan. Advertentieruimte mag niet worden verkocht onder het beding dat de advertentie in dezelfde tijdschriftaflevering verschijnt als een bepaald artikel.

Tijdschriften mogen niet worden overheerst door advertenties, maar redacteuren dienen op hun hoede te zijn voor het plaatsen van advertenties van slechts een of twee adverteerders, aangezien lezers dan de indruk kunnen krijgen dat deze adverteerders de redacteur hebben beïnvloed.

Tijdschriften moeten geen advertenties opnemen voor producten waarvan is bewezen dat ze schadelijk zijn voor de gezondheid - bijvoorbeeld tabak. Redacteuren moeten hun eigen standaard ontwikkelen of ervoor zorgen dat specifiek voor hun land bestaande regelgeving of industriestandaarden voor advertenties worden nageleefd. De belangen van organisaties of instellingen mogen geen invloed uitoefenen op rubrieksadvertenties en andere advertenties met één enkel lettertype, behalve waar dit bij wet is voorgeschreven. Tenslotte moeten redacteuren publicatie van alle kritiek op advertenties in overweging nemen.

III.I. Medische tijdschriften en de publieksmedia

De publieke belangstelling voor nieuws van medisch onderzoek heeft ertoe geleid dat de populaire media flink slag leveren om zo snel mogelijk informatie te verkrijgen over wetenschappelijk onderzoek. Onderzoekers en instituten stimuleren soms de rapportage over onderzoek in de niet-medische media vóór volledige publicatie in een wetenschappelijk tijdschrift door het geven van persconferenties of interviews.

Het publiek heeft recht op belangrijke medische informatie zonder onredelijke vertraging, en redacteuren hebben een verantwoordelijkheid om hun aandeel in dit proces te leveren. Biomedische tijdschriften worden in de eerste plaats gepubliceerd voor hun lezers, maar het grote publiek heeft een legitieme belangstelling voor hun inhoud; een passend evenwicht tussen deze aanvullende belangen zou daarom de leidraad moeten vormen voor de wisselwerking tussen tijdschriften en de media. Praktiserende artsen hebben gedetailleerde onderzoeksverslagen nodig, voordat zij hun patiënten kunnen adviseren over de conclusies. Rapportages van wetenschappelijk onderzoek in de media voordat het manuscript is beoordeeld (peer review) en volledig is gepubliceerd, kunnen bovendien leiden tot het verspreiden van onnauwkeurige of voorbarige conclusies.

In sommige landen is een embargosysteem ingesteld om publicatie in de publieksmedia te voorkomen van artikelen vóór het oorspronkelijke artikel waarop deze zijn gebaseerd in het tijdschrift is verschenen. Het embargo scheidt een 'vlak speelveld', wat veel verslaggevers op prijs stellen, aangezien het de druk verlicht om artikelen te publiceren waarvoor zij niet voldoende tijd hebben gehad om deze zorgvuldig voor te bereiden. Consistentie in de timing van publiekelijke bekendmaking van biomedische informatie is ook belangrijk voor het minimaliseren van economische chaos, aangezien sommige artikelen informatie bevatten die financiële markten sterk kunnen beïnvloeden. Echter, er zijn vraagtekens geplaatst

bij het embargosysteem: het zou door journalisten uit eigenbelang in het leven zijn geroepen en de snelle verspreiding van wetenschappelijke informatie belemmeren.

De volgende aanbevelingen kunnen redacteuren van nut zijn wanneer ze het beleid in dit soort zaken willen vaststellen.

- Redacteuren kunnen de ordelijke overdracht van medische informatie van onderzoekers via peer-reviewed tijdschriften naar het publiek bevorderen. Dit kunnen zij doen door met de auteurs overeen te komen dat zij hun resultaten niet zullen bekendmaken zolang hun manuscript nog ter beoordeling is of wacht op publicatie, en door met de media overeen te komen dat die hun bijdragen niet zullen plaatsen vóór publicatie in het tijdschrift, in ruil waarvoor het tijdschrift met hen zal samenwerken bij het klaarmaken van nauwgezette artikelen.
- Redacteuren dienen te bedenken dat een embargosysteem een vertrouwenskwesitie is. Er bestaat geen formeel handhavings- of toezichtmechanisme. Wanneer een aanzienlijk aantal mediakanalen of biomedische tijdschriften besluit het embargosysteem niet te respecteren, dan zou het snel ineensorten.
- Heel weinig medisch onderzoek heeft zulke duidelijke en belangrijke klinische implicaties voor de volksgezondheid dat het nieuws moet worden verspreid vóór volledige publicatie in een wetenschappelijk tijdschrift. In dergelijke uitzonderlijke omstandigheden moeten de bevoegde instanties voor de volksgezondheid echter de beslissing nemen en zijn zij verantwoordelijk voor de voortijdige verspreiding van informatie aan artsen en de media. Indien de auteur en de bevoegde instanties een manuscript door een bepaald tijdschrift beoordeeld willen hebben, moeten zij de betreffende redactie benaderen vóór enige publiekelijke bekendmaking. Indien redacteuren met de noodzaak van onmiddellijke publicatie instemmen, moeten zij afzien van hun beleid publiciteit vóór publicatie te beperken.
- Beleid om publiciteit vóór publicatie te beperken is niet van toepassing op meldingen in de media van voordrachten tijdens wetenschappelijke bijeenkomsten of de samenvattingen van deze congressen (zie Overtollige publicatie). Onderzoekers die hun werk op een wetenschappelijke vergadering presenteren, moeten de mogelijkheid hebben over hun voordrachten te discussiëren met journalisten, maar zij moeten ervan weerhouden worden meer informatie te geven dan zij tijdens hun presentatie hebben gedaan.
- Wanneer een artikel binnen afzienbare tijd wordt gepubliceerd, zouden redacteuren de media moeten helpen bij het samenstellen van accurate reportages door hen te voorzien van persberichten, door vragen te beantwoorden, door hen vroegtijdig van tijdschriftafleveringen te voorzien of door hen te verwijzen naar de juiste experts. De meeste verantwoordelijke verslaggevers zijn van mening dat deze hulp afhankelijk moet zijn van de bereidheid van de media om hun publicaties te laten samenvallen met de publicatie van het artikel.

Redacteuren, auteurs en de media moeten de hierboven vermelde principes toepassen op vroege publicatie van materiaal in elektronische versies van tijdschriften.

III.J. De eis dat klinische trials worden geregistreerd

De ICMJE vindt het van belang dat er een complete, openbare database wordt onderhouden van klinische trials. De ICMJE verstaat onder een klinische trial elk onderzoeksproject waarbij personen prospectief worden toegewezen aan een interventiegroep dan wel een overeenkomstige vergelijkings- of controlegroep om de oorzaak-gevolgrelatie tussen een medische interventie en een gezondheidsuitkomst te bestuderen. Medische interventies betreffen bijvoorbeeld geneesmiddelen, chirurgische ingrepen, toepassing van hulpmiddelen, gedragstherapie en veranderingen in het zorgproces.

De tijdschriften die lid zijn van de ICMJE vereisen dat trials zijn geregistreerd in een openbaar register om voor beoordeling voor publicatie in aanmerking te komen. [...] De ICMJE spoort redacteuren van andere tijdschriften aan om een vergelijkbaar beleid te voeren

[Het register www.clinicaltrials.gov van de National Library of Medicine is een vrije registratie, toegankelijk voor alle onderzoekers en voldoet aan de eisen van het ICMJE. Voor Nederlandse onderzoekers voldoet ook registratie in het Nederlands Trialregister (www.trialregister.nl).]

IV. Voorbereiding en inzending manuscript

IV.A. Voorbereiding van een manuscript voor inzending aan een biomedisch tijdschrift

Redacteuren en adviseurs zijn veel tijd kwijt met het lezen van manuscripten. Daarom stellen zij er prijs op manuscripten te ontvangen die gemakkelijk te lezen en te redigeren zijn. Veel van de informatie in de instructies voor de auteurs van een tijdschrift is bedoeld om aan de specifieke redactionele behoeften van dat tijdschrift tegemoet te komen. De volgende leidraad biedt een algemene achtergrond en grondgedachte voor de voorbereiding van manuscripten voor elk tijdschrift.

IV.A.1.a. Algemene principes

De tekst van observationele en experimentele artikelen wordt gewoonlijk (maar niet noodzakelijkerwijs) ingedeeld in paragrafen met de koppen Inleiding, Methoden, Resultaten en Beschouwing. Deze zogenaamde IMRAD-structuur ('Introduction, Methods, Results and Discussion') is niet zomaar een willekeurige publicatie-indeling, maar veeleer een directe weerspiegeling van het proces van wetenschappelijke ontdekking. In lange artikelen zal een paragraaf ter verduidelijking van de inhoud soms moeten worden onderverdeeld; in het bijzonder geldt dit voor Resultaten en Beschouwing. Overige artikelen, zoals [klinische lessen,] casuïstische mededelingen, overzichts- en hoofdartikelen, hebben in de regel een andere vorm. [Capita selecta worden vaak en Commentaren doorgaans op uitnodiging van de redactie geschreven.] [De redactie van het Tijdschrift aanvaardt ter beoordeling

uitsluitend artikelen geschreven in de Nederlandse taal. Zij volgt de spelling uit de officiële *Woordenlijst Nederlandse taal*, uitgegeven door Sdu/Standaard; in gevallen waarin de *Woordenlijst* niet voorziet, is *Van Dale Groot woordenboek van de Nederlandse taal* haar vervanger; voor de spelling van medische vaktermen worden *Pinkhof Geneeskundig woordenboek* en de *Terminologia anatomica* gebruikt; voor die van geneesmiddelenamen het *Informatorium medicamentorum*, uitgegeven door de Koninklijke Nederlandse Maatschappij ter bevordering der Pharmacie. Van de genoemde uitgaven wordt steeds de laatste editie gebruikt.]

Publicatie in elektronische vorm heeft mogelijkheden gecreëerd voor het toevoegen van details of hele paragrafen in alleen de elektronische versie, voor het aanbrengen van gelaagdheid in informatie, het maken van kruisverwijzingen of het uitlichten van delen van artikelen, en dergelijke. Auteurs moeten nauw met redacteurs samenwerken bij de ontwikkeling of het gebruik van nieuwe publicatievormen en moeten materiaal inzenden voor potentiële aanvullende elektronische formats voor 'peer review'.

Een dubbele regelafstand bij alle onderdelen van het manuscript – waaronder het titelblad, de samenvatting, [Engels abstract], tekst, verantwoordingsnoot, literatuurverwijzingen, afzonderlijke tabellen en onderschriften – en ruime marges maken het mogelijk voor redacteurs en adviseurs om de tekst regel voor regel te redigeren. Daarbij kunnen zij opmerkingen en vragen direct op de papieren kopie toevoegen. Als manuscripten elektronisch worden aangeboden, moeten de bestanden een dubbele regelafstand hebben omdat het manuscript mogelijk moet worden afgedrukt voor beoordeling en redactie.

Tijdens het redactionele proces moeten adviseurs en redacteurs vaak verwijzen naar specifieke gedeelten van het manuscript, wat moeilijk is als de pagina's niet zijn genummerd. Daarom moeten auteurs alle pagina's van het manuscript olopend nummeren, te beginnen bij het titelblad.

IV.A.1.b. Vermelding van richtlijnen voor specifieke onderzoeksontwerpen

Onderzoeksrapporten missen nogal eens belangrijke informatie. De algemene voorschriften in de volgende paragraaf betreffen de rapportage van essentiële onderdelen van alle onderzoeksontwerpen. Auteurs wordt daarbij geadviseerd om richtlijnen voor rapportage te raadplegen die betrekking hebben op hun specifieke onderzoeksontwerp. Voor verslaglegging van gerandomiseerde gecontroleerde trials moeten auteurs de CONSORT-richtlijn volgen (www.consort-statement.org). Deze bevat aanbevelingen met een controlelijst van te rapporteren gegevens en een stroomdiagram met de patiëntaantallen. Er zijn ook richtlijnen voor rapportage ontwikkeld voor een aantal andere onderzoeksopzetten; een aantal tijdschriften kan auteurs vragen deze op te volgen (zie tabel: richtlijnen voor verslaglegging). Auteurs moeten de informatie voor auteurs raadplegen van het tijdschrift dat ze hebben gekozen.

Richtlijnen voor verslaglegging

initiatief	soort studie	bron
CONSORT	gerandomiseerde	http://www.consort-statement.org

	gecontroleerde trials	
STARD	studies naar diagnostische nauwkeurigheid	http://www.consort-statement.org/stardstatement
QUORUM	systematische reviews en meta-analysen	http://www.consort-statement.org/Initiatives/MOOSE/moose.pdf
STROBE	observationale epidemiologische studies	http://www.strobe-statement.org
MOOSE	meta-analysen van observationale epidemiologische studies	http://www.consort-statement.org/Initiatives/MOOSE/

IV.A.2. Titelblad

Op het titelblad moet het volgende staan:

1. De titel van het artikel. Beknopte titels zijn gemakkelijker te lezen dan lange, gecompliceerde titels. Te korte titels kunnen echter belangrijke informatie missen, zoals opzet van het onderzoek (wat vooral belangrijk is bij identificatie van gerandomiseerde gecontroleerde trials). Auteurs moeten alle informatie in de titel vermelden zodat elektronisch terugvinden van het artikel zowel snel als specifiek geschiedt.
2. De namen van de auteurs en de institutionele affiliaties. Sommige tijdschriften publiceren de hoogste academische graad (graden) van elke auteur; andere doen dit niet. [Dit tijdschrift laat doorgaans een maximaal aantal van 6 auteurs toe; bij bijzondere omstandigheden kan daarvan in overleg worden afgeweken.]
3. De naam van de afdeling(en) en instelling(en) waaraan het onderzoek kan worden toegeschreven waarvan in het artikel verslag wordt gedaan.
4. Eventuele verklaringen.
5. Corresponderende auteur. Naam, postadres, telefoon- en faxnummer en emailadres van de auteur die verantwoordelijk is voor correspondentie over het manuscript (de 'corresponderende auteur'; deze auteur wordt al dan niet aangemerkt als degene die zich garant stelt voor de betrouwbaarheid van het onderzoek als geheel, als iemand voor die rol is aangewezen. De corresponderende auteur moet duidelijk aangeven of diens e-mailadres gepubliceerd mag worden.
6. Naam en adres van de auteur aan wie verzoeken voor een overdruk moeten worden gericht of een verklaring dat er geen overdruk te verkrijgen is bij de auteurs.
7. Vermelding van hulpbron(nen) waaruit het onderzoek steun ontving in de vorm van financiële bijdragen, instrumentarium, medicamenten of al deze bronnen.

8. Een kopregel. Sommige tijdschriften verzoeken om een korte kop- of voetregel, gewoonlijk niet langer dan 40 tekens (inclusief spaties) aan de voet van het titelblad. Kopregels worden in de meeste tijdschriften gepubliceerd, maar worden op een redactie soms ook gebruikt om manuscripten op te slaan en terug te vinden.
9. Aantal woorden. Een opgave van het aantal woorden voor alleen de tekst (zonder samenvatting, verantwoordingsnoot, onderschriften van figuren en literatuurverwijzingen) maakt het redacteurs en adviseurs mogelijk te bepalen of de informatie in het artikel de toegekende ruimte rechtvaardigt en of het aangeboden manuscript binnen de maximale lengte van het tijdschrift valt. Om dezelfde reden is een afzonderlijke opgave van het aantal woorden voor de samenvatting ook nuttig.
10. Het aantal figuren en tabellen. Het is voor redactiemedewerkers en adviseurs moeilijk vast te stellen of alle bij het manuscript behorende figuren en tabellen werkelijk zijn meegezonden tenzij het aantal figuren en tabellen op het titelblad zijn vermeld.

IV.A.3. Informatiepagina belangenverstrengeling

Om te voorkomen dat de informatie over een mogelijk belangenconflict bij auteurs over het hoofd wordt gezien of op een verkeerde plaats wordt gezet, is het noodzakelijk dat deze informatie deel uitmaakt van het manuscript. Daarom moet deze informatie op (een) afzonderlijke pagina('s) onmiddellijk na het titelblad worden bijgevoegd. Afzonderlijke tijdschriften kunnen echter afwijken wat betreft de plaats van deze informatie, en sommige tijdschriften sturen geen informatie omtrent belangenverstrengeling naar adviseurs. (*Zie paragraaf II.D. Belangenverstrengeling*)

IV.A.4. Samenvatting [Engels abstract] en trefwoorden

Een samenvatting (vereisten aangaande lengte en structurering variëren per tijdschrift) moet na het titelblad volgen. De samenvatting moet een omschrijving van de context of de achtergrond voor het onderzoek bevatten, evenals een beschrijving van de onderzoeksdoelen, basisopzet (selectie van proefpersonen of proefdieren voor het onderzoek, observationele en analytische methoden), voornaamste bevindingen (met zo mogelijk specifieke omvang van effecten en de statistische betekenis) en de voornaamste conclusies. De nadruk moet liggen op wat nieuw en belangrijk is in het onderzoek.

Aangezien de samenvatting het enige substantiële onderdeel van het artikel is dat in vele elektronische gegevensbestanden wordt geïndexeerd en het enige deel dat veel lezers lezen, moeten auteurs erop letten dat samenvattingen de inhoud van het artikel nauwkeurig weergeven. Helaas komen veel samenvattingen niet overeen met de tekst van het artikel.⁶ De opmaak voor gestructureerde samenvattingen verschilt van tijdschrift tot tijdschrift, en sommige tijdschriften gebruiken meer dan één structuur. Auteurs moeten ervoor zorgen dat ze hun samenvattingen aanleveren in de door het tijdschrift van hun keuze gespecificeerde opmaak. [Bij oorspronkelijke artikel wordt een gestructureerde samenvatting gevoegd van ten hoogste 250 woorden, bij andere artikelen een ongestructureerde van ten hoogste 150 woorden.

De kopjes van een gestructureerde samenvatting zijn: Doel, Opzet, Methode, Resultaten, Conclusie.]

Sommige tijdschriften [dit tijdschrift niet] verlangen dat auteurs na de samenvatting 3 tot 10 sleutelwoorden of korte zinnen aanbieden – en deze als zodanig aanduiden – die de voornaamste onderwerpen van het artikel weergeven. Deze helpen indexeerders bij het aanbrengen van kruisverwijzingen naar het artikel en kunnen samen met de samenvatting worden gepubliceerd. Gebruik daarvoor de termen uit de Index Medicuslijst 'Medical Subject Headings' (MeSH). Als er nog geen geschikte MeSH-termen beschikbaar zijn voor recentelijk geïntroduceerde termen, dan kunnen bestaande termen worden gebruikt.

[Abstract. Geef op een afzonderlijk blad na de samenvatting een vertaling daarvan in het Engels, onder de eveneens in het Engels vertaalde volledige titel. De vertaler van dit tijdschrift gebruikt deze vertaling als leidraad. De kopjes van een gestructureerd abstract zijn: Objective, Design, Method, Results, Conclusion.]

IV.A.5. Inleiding

Vermeld een context of achtergrond voor het onderzoek (d.w.z. de aard van het probleem en de betekenis ervan). Vermeld het specifieke beoogde effect of de doelstelling van het onderzoek of de door het onderzoek of rapport getoetste hypothese. De doelstelling van wetenschappelijk onderzoek is vaak scherper gedefinieerd indien deze verwoord is als vraag. De primaire en secundaire doelstellingen moeten beide duidelijk worden gemaakt, en elke analyse van een vooraf gespecificeerde subgroep moet worden beschreven. Beperk literatuurverwijzingen tot de strikt noodzakelijke. Vermeld geen gegevens of conclusies uit het betreffende artikel.

IV.A.6. Methoden

De paragraaf Methoden moet alleen informatie bevatten die beschikbaar was ten tijde van het schrijven van de opzet of het protocol voor het onderzoek. Alle informatie verkregen tijdens de uitvoering van het onderzoek behoort thuis in de paragraaf Resultaten.

IV.A.6.a. Selectie en beschrijving van deelnemers

Beschrijf [in de onvoltooid verleden tijd] duidelijk hoe de groep waarin de waarnemingen of experimenten zijn gedaan, werd samengesteld (patiënten of proefdieren, de controlegroep daarbij inbegrepen), en vermeld hierbij de in- en exclusiecriteria en geef een beschrijving van de bronpopulatie. Aangezien de relevantie van variabelen zoals leeftijd en sekse voor het onderzoeksonderwerp niet altijd duidelijk is, moeten auteurs het gebruik ervan uitleggen wanneer deze in een onderzoeksverslag zijn opgenomen. Zo moeten auteurs uitleggen waarom alleen proefpersonen van een bepaalde leeftijd werden opgenomen of waarom één van de geslachten werd uitgesloten. Het leidende principe hierbij moet zijn duidelijkheid over hoe en waarom een onderzoek op een bepaalde manier werd uitgevoerd. Wanneer auteurs variabelen gebruiken zoals ras of etniciteit, moeten zij aangegeven hoe zij deze variabelen hebben gemeten en de relevantie ervan rechtvaardigen.

IV.A.6.b. Technische informatie

Beschrijf methoden van onderzoek, apparatuur (naam en adres van de fabrikant tussen haakjes vermelden) en bepalingstechniek voldoende gedetailleerd om andere onderzoekers in de gelegenheid te stellen de resultaten te bevestigen. Voor gevestigde methoden, ook statistische, kan met literatuurverwijzingen worden volstaan. Betreft het een methode die weliswaar gepubliceerd is, maar die weinig bekendheid geniet, geef dan behalve de verwijzing ook een korte beschrijving. Is een nieuwe of sterk gewijzigde methode gebruikt, beschrijf deze dan uitvoeriger, noem de reden waarom deze werd toegepast en bespreek de beperkingen ervan. Vermeld nauwkeurig alle gebruikte chemicaliën en geneesmiddelen samen met de algemene (generieke) naam, met de dosering en wijze van toediening. [Als de merknaam vermeld moet worden, gebeurt dat door deze éénmaal te noemen, tussen haakjes geplaatst en met een beginhoofdletter, na de eerste vermelding van de algemene naam. De merknaam dient slechts vermeld te worden als er een misverstand kan ontstaan over hetzelfde geneesmiddel van andere fabrikanten, zoals bij het vermelden van bijwerkingen; dit om (on)gewilde (anti)reclame te vermijden.]

Auteurs die overzichtsartikelen inzenden, moeten een paragraaf invoegen die de gebruikte methoden beschrijft voor het lokaliseren, selecteren, verkrijgen en synthetiseren van de gegevens. Deze methoden moeten ook worden vermeld in de samenvatting.

IV.A.6.c. Statistiek

Beschrijf de gebruikte statistische methoden gedetailleerd genoeg om het de kundige lezer met gebruik van de oorspronkelijke gegevens mogelijk te maken de gerapporteerde resultaten te controleren. Druk zo mogelijk bevindingen in getallen uit en presenteer ze met passende indicaties van meetfouten of onbetrouwbaarheid (zoals betrouwbaarheidsintervallen). Vertrouw niet louter op het statistisch toetsen van hypothesen, zoals het gebruik van p-waarden, waardoor belangrijke gegevens over omvang van het effect niet bekend worden gemaakt. Referenties voor de onderzoeksopzet en statistische methoden dienen zo mogelijk te verwijzen naar standaardwerken (onder vermelding van de pagina's). Definieer statistische termen, vermeld afkortingen de eerste maal voluit en verklaar symbolen. Geef aan welke computersoftware is gebruikt.

IV.A.7. Resultaten

Beschrijf de resultaten in logische volgorde in tekst, tabellen en figuren, waarbij de voornaamste of belangrijkste bevindingen als eerste worden genoemd. [Gebruik neutrale zakelijke formulering en de onvoltooid verleden tijd.] Herhaal in de tekst niet alle gegevens uit de tabellen of figuren; leg alleen de nadruk op de belangrijkste gegevens of vat deze samen. Extra of aanvullend materiaal en technische bijzonderheden kunnen worden vermeld in een aanhangsel zodat dit toegankelijk is maar niet de loop van de tekst onderbreekt. Een tweede mogelijkheid is dit uitsluitend te publiceren in de elektronische versie van het tijdschrift.

Wanneer er gegevens in de paragraaf Resultaten worden samengevat, geef dan getalsmatige resultaten niet alleen als afgeleide (bijvoorbeeld in percentages) maar ook als de absolute getallen waaruit deze afgeleiden werden berekend. Specificeer ook de statistische methoden die werden gebruikt om deze te analyseren. Beperk het aantal tabellen en figuren tot die welke strikt noodzakelijk zijn om de argumenten van het artikel te verklaren en de bewijsvoering te steunen. Gebruik grafieken als alternatief voor tabellen met veel ingangen; vermeld gegevens niet tegelijk in een tabel en een grafiek. Vermijd oneigenlijk gebruik van technische statistische termen zoals 'willekeurig' (in plaats van randomisatie), 'normaal', 'significant' (voor duidelijk), 'correleren' (voor verband hebben met) en 'steekproef'.

Daar waar dit wetenschappelijk gepast is, moeten analyses van de gegevens naar variabelen zoals leeftijd en sekse worden bijgevoegd.

IV.A.8. Beschouwing

Leg in de beschouwing de nadruk op de nieuwe en belangrijke aspecten van het onderzoek en de daaruit getrokken conclusies. Verval niet in gedetailleerde herhaling van wat onder Resultaten reeds is medegedeeld. Voor experimenteel onderzoek is het nuttig om de beschouwing te beginnen met een opsomming van de voornaamste bevindingen; onderzoek vervolgens mogelijke mechanismen of verklaringen voor deze bevindingen, vergelijk de resultaten en zet deze af tegen andere relevante onderzoeken, vermeld de beperkingen van het onderzoek en verken de implicaties van de bevindingen voor toekomstig wetenschappelijk onderzoek en voor de klinische praktijk.

Leg verband tussen de conclusies en het doel van het onderzoek, maar vermijd daarbij gevolgtrekkingen en uitspraken die niet voldoende op de gegevens steunen. Auteurs moeten in het bijzonder uitspraken vermijden over economische kosten en baten, tenzij het manuscript de juiste economische gegevens en analyses bevat. Vermijd aanspraken op prioriteit en verwijs niet naar onvoltooid onderzoek. Stel indien nodig nieuwe hypothesen op, maar geef deze dan uitdrukkelijk als zodanig aan.

IV.A.9. Literatuurverwijzingen

IV.A.9.a. Algemene overwegingen inzake literatuurverwijzingen

Hoewel verwijzingen naar overzichtsartikelen een efficiënte manier kunnen vormen om lezers door een grote hoeveelheid literatuur te leiden, vormen overzichtsartikelen niet altijd een nauwkeurige weerspiegeling van het oorspronkelijke werk. Waar mogelijk moeten lezers dus rechtstreeks worden verwezen naar oorspronkelijke onderzoeksbronnen. Echter, uitgebreide lijsten met verwijzingen naar oorspronkelijk werk over een onderwerp kunnen buitensporig veel ruimte innemen op een gedrukte pagina. Een klein aantal verwijzingen naar belangrijke oorspronkelijke artikelen werkt vaak even goed als uitgebreidere lijsten, vooral aangezien referenties tegenwoordig aan de elektronische versie van gepubliceerde artikelen kunnen worden toegevoegd, en elektronisch zoeken door literatuur het lezers mogelijk maakt efficiënt gepubliceerde literatuur terug te vinden.

Vermijd verwijzingen naar samenvattingen als bron [het hele artikel dient te zijn gelezen]. Verwijzingen naar artikelen die wel geaccepteerd, maar nog niet gepubliceerd zijn, moeten worden vermeld als 'ter perse'; auteurs moeten schriftelijke toestemming verkrijgen voor het citeren van zulke manuscripten [niet in dit tijdschrift] en ook verifiëren dat het manuscript inderdaad voor publicatie is aanvaard. Gegevens uit artikelen die wel aan een tijdschrift zijn aangeboden, maar nog niet voor publicatie zijn aanvaard, kunnen, met schriftelijke toestemming van de bron, in de tekst als 'niet-gepubliceerde waarneming' worden aangehaald.

Verwijzing naar een 'persoonlijke mededeling' dient te worden vermeden tenzij deze essentiële informatie bevat die niet beschikbaar is in een openbare bron; daarbij moet de naam van de persoon en de datum van de mededeling tussen haakjes in de tekst worden geciteerd ['schriftelijke mededeling']. Voor wetenschappelijke artikelen moeten de auteurs schriftelijke toestemming krijgen van de bron van de persoonlijke mededeling [niet in dit tijdschrift] en de verzekering dat de mededeling accuraat is.

Sommige, maar niet alle tijdschriften controleren de juistheid van alle literatuurverwijzingen; soms verschijnen er onjuiste verwijzingen in de gepubliceerde versie van artikelen. Om dergelijke fouten te beperken moeten auteurs daarom literatuurverwijzingen controleren aan de hand van de originele documenten. Auteurs dienen zelf te controleren dat geen van hun referenties verwijst naar teruggetrokken artikelen, behalve wanneer zij juist willen verwijzen naar de retractatie. Voor artikelen die gepubliceerd worden in tijdschriften die geïndexeerd worden in Medline, beschouwt het ICMJE PubMed (www.pubmed.gov) als de autoriserende bron voor informatie over retractaties. Auteurs kunnen teruggetrokken artikelen in Medline opsporen met de volgende zoekterm: 'retracted publication [pt]', waarbij '[pt]' staat voor publicatietype in PubMed.

IV.A.9.b. Stijl en opmaak van literatuurverwijzingen

De stijl van de uniforme voorschriften is grotendeels gebaseerd op een ANSI-standaardstijl die door de National Library of Medicine (NLM) voor zijn gegevensbestanden is aangepast. Auteurs kunnen informatie over de voorkeur van de NLM voor de manier van citeren van allerlei referentietypen vinden bij National Library of Medicine's Citing Medicine (www.nlm.nih.gov/citingmedicine).

Nummer verwijzingen naar de literatuur in de volgorde waarin ze de eerste maal in de tekst worden vermeld. In tekst, tabel of onderschrift wordt de verwijzing aangegeven door de vermelding van het nummer als een tussen haakjes geplaatst Arabisch cijfer. Verwijzingen die alleen in tabellen of figuren voorkomen, krijgen het nummer dat overeenkomt met de plaats in de tekst waar voor het eerst naar de desbetreffende tabel of figuur wordt verwezen. De namen van tijdschriften moeten worden afgekort zoals dat in de *Index Medicus* gebeurt. Voor andere tijdschriften raadplege men de *List of journals indexed in Index Medicus* die ieder jaar door de NLM in een aparte uitgave wordt uitgebracht en als lijst in de januari-aflevering van de *Index Medicus*. De lijst kan ook worden verkregen via de website van de bibliotheek (www.nlm.nih.gov).

Het is afhankelijk van het tijdschrift of auteurs de elektronische referenties tussen haakjes in de tekst moeten plaatsen of bij de genummerde literatuurverwijzingen na

de tekst. Auteurs dienen hiervoor te informeren bij het tijdschrift waar zij hun werk willen aanbieden. [Dit tijdschrift reserveert de literatuurlijst voor duurzame en onveranderlijke bronnen, waar de lezer verwacht hetzelfde aan te treffen als de auteur. Daarom worden verwijzingen naar internetbronnen bij wijze van 'schriftelijke mededeling' tussen haakjes in de tekst geplaatst. Sommige tijdschriften bestaan alleen in digitale vorm; bronvermelding vindt dan wel plaats in de literatuurlijst (bijvoorbeeld: Vandenbroucke JP. Observational research, randomised trials, and two views of medical science. PLoS Medicine 2008; Vol. 5, No. 3, e67).]

IV.A.10. Tabellen

Tabellen leggen informatie beknopt vast en geven deze efficiënt weer; ze bieden tevens informatie in elke gewenste mate van gedetailleerdheid en nauwkeurigheid. Door gegevens in tabellen in plaats van in tekst aan te bieden wordt het vaak mogelijk de tekst in te korten.

Tik of print elke tabel uit op een afzonderlijke bladzijde, ook met dubbele regelafstand. Nummer de tabellen in de volgorde van eerste maal voorkomen in de tekst en voorzie elke tabel van een bondig opschrift. [Het opschrift en de voetnoten moeten alle informatie bevatten die nodig is om de tabel los van het artikel te kunnen begrijpen.] Gebruik geen interne horizontale of verticale lijnen. Voorzie elke kolom van de tabel van een kopje waarin zo nodig afkortingen kunnen worden gebruikt. Nadere uitleg van een tabel moet worden gegeven in voetnoten, niet in het opschrift. Geef in voetnoten een verklaring van alle niet-standaardafkortingen. Gebruik voor de noten achtereenvolgens de volgende tekens:

*, †, ‡, §, ||, ¶, **, ††, ‡‡, enzovoort.

Geef steeds op welke statistische spreidingsmaat is gebruikt, bijvoorbeeld de standaarddeviatie (SD) of de standaardafwijking van het gemiddelde ('standard error of the mean', SEM).

Ga na of iedere tabel in de tekst is aangegeven.

Als in een tabel gepubliceerde of ongepubliceerde gegevens van anderen zijn gebruikt, vermeld dan de bron volledig en verzeker u van toestemming. [Die toestemming vereist dit tijdschrift niet: als wetenschappelijke gegevens worden aangehaald, hetzij in de vorm van tekst, figuren of tabellen, ten behoeve van de wetenschappelijke discussie; dan volstaat een volledige bronvermelding om het aanhalen te verantwoorden (voor het citeren van een werk van beeldende kunst is wel aparte toestemming vereist).]

Aanvullende tabellen met documentatiemateriaal die te omvangrijk zijn voor publicatie in druk zijn mogelijk geschikt voor publicatie in de elektronische versie van het tijdschrift, aangeboden met archivale informatiemiddelen of rechtstreeks door de auteurs aan lezers beschikbaar gesteld. In dat geval wordt een mededeling van die strekking aan de tekst van het artikel toegevoegd. Bied dergelijke tabellen samen met het artikel aan de redactie aan ter beoordeling door vakgenoten.

IV.A.11. Illustraties (figuren)

Figuren moeten ofwel professioneel zijn getekend en gefotografeerd, of aangeboden als digitale afdrucken met fotografische kwaliteit. Naast een versie van de figuren die geschikt is om af te drukken, vragen sommige tijdschriften tegenwoordig om elektronische figuurbestanden in een format (bijv. JPEG of GIF) dat afbeeldingen van hoogwaardige kwaliteit oplevert in de webversie van het tijdschrift. Auteurs moeten de afbeeldingen van dergelijke bestanden op een computerscherm beoordelen alvorens deze aan te bieden, om zich ervan te verzekeren dat ze aan hun eigen kwaliteitsnorm voldoen. [Om de hoogst mogelijke kwaliteit in druk te krijgen vraagt dit tijdschrift van fotografische afbeeldingen om de originele onbewerkte figuren: dat kunnen foto's, dia's of digitale bestanden zijn. Digitale bestanden zijn losse JPG- of TIF-bestanden, niet opgenomen in Word-documenten of Powerpoint-presentaties.]

Stuur scherpe, glanzende, zwartwit- of kleurenafdrukken van röntgenfilms, scans en ander diagnostisch beeldmateriaal, maar ook van foto's van pathologische preparaten of microfoto's, van doorgaans 127 × 173 mm. Hoewel sommige tijdschriften figuren opnieuw laten tekenen, doen vele dit niet. Letters, getallen en symbolen in figuren moeten daarom overal duidelijk en gelijkmatig zijn, en zo groot dat alles ook na verkleining voor publicatie nog steeds leesbaar is. Figuren moeten zo duidelijk mogelijk zijn, aangezien vele ervan rechtstreeks in diapresentaties gebruikt zullen worden. Titels en nadere uitleg horen niet in de figuur zelf te staan, maar in het onderschrift.

In microfoto's moeten schaalmarkeringen zijn opgenomen [of de vergrotingsmaatstaf van de aangeleverde beelden moet op de achterzijde staan]. Symbolen, pijlen of letters gebruikt in microfoto's dienen te contrasteren met de achtergrond. [Dit tijdschrift drukt radiologische en microscopische afbeeldingen af zonder symbolen, pijlen en letters. Aan de auteurs wordt om een eenvoudige schets of overtrektekening gevraagd waarop is aangegeven wat de lezer moet zien. Door een illustrator wordt op grond daarvan een verklarende tekening gemaakt die naast de originele figuren wordt afgedrukt.]

Bij afbeeldingen van personen moet ervoor gezorgd worden dat dezen onherkenbaar zijn gemaakt [dit tijdschrift zorgt zelf voor de anonimisering]; is dit niet gebeurd, dan dient de foto vergezeld te gaan van de schriftelijke toestemming voor publicatie van de afgebeelde [of diens wettige vertegenwoordiger] (zie paragraaf II.E.1). Toestemming voor publicatie moet waar mogelijk worden verkregen.

Nummer de figuren in de volgorde van eerste maal voorkomen in de tekst. Is een figuur eerder gepubliceerd, vermeld dan de volledige bron en zend de schriftelijke toestemming van de houder van het auteursrecht mee met de aanbiedingsbrief. Een dergelijke toestemming is altijd vereist, onverschillig wie de auteur of de uitgever is, behalve als het een overheidspublicatie betreft. [Zoals gezegd, vereist dit tijdschrift die toestemming in deze gevallen niet.] Ga van tevoren na of kleurencopieën als negatief, als diapositief of als kleurenafdruk moeten worden aangeleverd. Begeleidende verklarende tekeningen om aan te geven wat moet worden afgedrukt, kunnen nuttig zijn voor de redacteur. Sommige tijdschriften publiceren alleen kleurencopieën als de auteur de extra kosten voor zijn rekening neemt [dit tijdschrift niet]. Auteurs moeten bij het tijdschrift informeren naar de vereisten voor figuren aangeboden in elektronische format [JPG- of TIF-format].

IV.A.12. Onderschriften bij illustraties (figuren)

Neem voor de onderschriften van de figuren een afzonderlijk blad en beschrijf dat met dubbele regelafstand; begin elk onderschrift met het nummer van de figuur. [Het onderschrift moet alle informatie bevatten die nodig is om de figuur los van het artikel te kunnen begrijpen.] Als in de figuur tekens, pijlen, cijfers of letters zijn gebruikt om onderdelen aan te duiden, verklaar deze dan duidelijk in het onderschrift. Verklaar bij foto's van microscopische preparaten de schaalverdeling en vermeld de toegepaste kleurmethode.

IV.A.13. Meeteenheden

Metingen van lengte, hoogte, gewicht en inhoud moeten worden uitgedrukt in metrische eenheden (meter, kilogram, liter) of de decimale afgeleiden ervan. [Gebruikelijke afkortingen zijn: m (meter), s (seconde), min (minuut), h (uur), J (joule), kPa (kilopascal), kg (kilogram), g (gram), mg (milligram), μ g (microgram), kDa (kilodalton), MBq (megabecquerel), Gb (gigabyte).]

Temperaturen moeten worden gegeven in graden Celsius en bloeddrukwaarden in mmHg, tenzij er bij het tijdschrift specifiek wordt gevraagd om andere eenheden.

Er bestaan verschillen tussen tijdschriften als het gaat om de eenheden voor hematologische, klinisch-chemische en andere metingen. Auteurs moeten de informatie voor auteurs raadplegen voor het betreffende tijdschrift en moeten laboratoriuminformatie vermelden in zowel het plaatselijke als het Internationale Systeem voor Eenheden (SI). Het is mogelijk dat redacteuren de auteurs verzoeken voor publicatie andere of niet-SI-eenheden toe te voegen, omdat SI-eenheden niet universeel worden gebruikt. Geneesmiddelconcentraties kunnen worden weergegeven hetzij in SI-, hetzij in gewichtseenheden, maar het alternatief moet waar van toepassing tussen haakjes worden vermeld.

IV.A.14. Afkortingen en symbolen

Gebruik alleen standaardafkortingen. Het gebruik van niet-standaardafkortingen kan bijzonder verwarrend zijn voor lezers. Vermijd afkortingen in de titel. De eerste maal dat een afkorting in de tekst wordt gebruikt, moet deze worden voorafgegaan door de voluit geschreven term, tenzij het om een standaardmeeteenheid gaat.

IV.B. Aanbieding van het manuscript aan het tijdschrift

Een toenemend aantal tijdschriften [ook dit tijdschrift] accepteert tegenwoordig elektronische inzending van manuscripten, hetzij op diskette, als bijlagen bij elektronische post, of door rechtstreeks te uploaden naar de website van het tijdschrift. Elektronische inzending bespaart zowel tijd als portokosten, en maakt het mogelijk het manuscript tijdens het gehele redactionele proces in elektronische vorm te verwerken (bijvoorbeeld wanneer het voor beoordeling wordt doorgestuurd). Bij elektronische inzending van een manuscript moeten auteurs de voorschriften voor auteurs raadplegen van het tijdschrift waar zij hun manuscript willen aanbieden.

Als er een papieren versie van het manuscript wordt aangeboden, stuur dan het benodigde aantal kopieën van het manuscript en de figuren [bij dit tijdschrift: 4]; ze zijn alle noodzakelijk voor 'peer review' en redactionele bewerking, en er kan niet van de redactiemedewerkers worden verwacht dat zij de benodigde kopieën maken.

Manuscripten moeten voorzien zijn van een begeleidende brief [van de schrijver die voor de verdere correspondentie over het stuk verantwoordelijk is], met daarop de volgende informatie.

- Een volledige verklaring aan de redacteur over alle inzendingen en eerdere verslagen die kunnen worden gezien als overtollige publicatie van hetzelfde of zeer vergelijkbaar werk. Naar elk betreffend eerder gepubliceerd werk moet specifiek worden verwezen in het nieuwe artikel en de verwijzingen moeten worden opgenomen in de literatuurlijst. Kopieën van dergelijk materiaal moet de auteur meezenden met het aangeboden artikel om de redactie behulpzaam te zijn bij haar besluitvorming.
- Een verklaring van financiële of andere relaties die zouden kunnen leiden tot een belangenconflict, als deze informatie niet in het manuscript zelf of op een auteursformulier is vermeld.
- Een verklaring dat het manuscript is gelezen en goedgekeurd door alle auteurs, dat aan de voorwaarden voor auteurschap zoals eerder is vermeld, is voldaan en dat elke auteur van oordeel is dat het manuscript eerlijk werk vertegenwoordigt, als die informatie niet in een andere vorm is gegeven (zie hieronder); en
- Naam, adres en telefoonnummer van de auteur die voor de correspondentie verantwoordelijk is en die tevens overleg voert met de andere auteurs over wijzigingen en de goedkeuring van de drukproef als die informatie niet in het manuscript zelf is opgenomen.

In de brief moet alle aanvullende informatie staan die nuttig kan zijn voor de redacteur, zoals tijdschiftrubriek waarvoor het artikel bedoeld is. Als het manuscript eerder is aangeboden aan een ander tijdschrift is het nuttig de opmerkingen van de betreffende redacteur en adviseurs met het manuscript mee te sturen, tegelijk met de reacties van de auteur op deze opmerkingen. Redacteurs stimuleren auteurs deze eerdere mededelingen mee te zenden; door hieraan gehoor te geven kan het beoordelingsproces worden versneld.

Veel tijdschriften verstrekken tegenwoordig een controlelijst vóór inzending om te zorgen dat alle onderdelen van de inzending zijn bijgevoegd. Sommige tijdschriften verlangen tegenwoordig ook dat auteurs controlelijsten invullen voor verslagen van bepaalde onderzoekstypen (bijv. de CONSORT-controlelijst voor verslagen van gerandomiseerde gecontroleerde trials). Auteurs moeten informeren of het tijdschrift dergelijke controlelijsten hanteert, en deze met het manuscript meezenden als dit gewenst is.

Bij het manuscript moeten kopieën worden gevoegd van toestemming voor het reproduceren van gepubliceerd materiaal, het gebruik van illustraties, de vermelding van informatie over herkenbare personen of het noemen van personen voor hun bijdragen. [Zie voor de noodzakelijke toestemmingen voor het aanhalen van wetenschappelijke informatie bij dit tijdschrift paragraaf IV.A.10. Tabellen]. 35

V. Literatuurverwijzingen

A. Literatuurverwijzingen geciteerd in dit document

- 1 Davidoff F voor de CSE Task Force on Authorship. Who's the author? Problems with biomedical authorship, and some possible solutions. *Science Editor*. 2000;23:111-9.
- 2 Yank V, Rennie D. Disclosure of researcher contributions: a study of original research articles in *The Lancet*. *Ann Intern Med*. 1999;130:661-70.
- 3 Flanagin A, Fontanarosa PB, DeAngelis CD. Authorship for research groups. *JAMA*. 2002;288:3166-8.
- 4 Godlee F, Jefferson T. Peer review in health sciences. London: BMJ Books; 1999.
- 5 World Medical Association Declaration of Helsinki: ethical principles for medical research involving human subjects. *JAMA*. 2000;284:3043-5.
- 6 Pitkin RM, Branagan MA, Burmeister LF. Accuracy of data in abstracts of published research articles. *JAMA*. 1999;281:1110-1.

B. Andere informatiebronnen inzake biomedische tijdschriften

World Association of Medical Editors (WAME)	www.wame.org
Council of Science Editors (CSE)	www.councilscienceeditors.org
European Association of Science Editors (EASE)	www.ease.org.uk
Society for Scholarly Publishing (SSP)	www.ssp.net
Cochrane Collaboration	www.cochrane.org
The Munford Library, Medical College of Ohio	www.mco.edu/lib/instr/libinsta.html
Committee on Publication Ethics	http://www.publicationethics.org.uk

VI. Over het International Committee of Medical Journal Editors

Het International Committee of Medical Journal Editors (ICMJE) is een groep van algemeen medische tijdschriftredacteuren waarvan de deelnemers jaarlijks bijeenkomen en die hun werk baseren op de Uniforme voorschriften voor manuscripten ('Uniform Requirements for Manuscripts Submitted to Biomedical Journals: Writing and Editing for Biomedical Publication'). Het ICMJE nodigt uit tot het maken van opmerkingen bij dit document en suggesties voor agendapunten.

VII. Auteurs van de uniforme voorschriften voor inzenders van manuscripten naar biomedische tijdschriften

De aan het ICMJE deelnemende tijdschriften en organisaties en hun vertegenwoordigers die de uniforme voorschriften voor manuscripten in juni 2003 hebben goedgekeurd, zijn onder meer *Annals of Internal Medicine*, *Canadian Medical*

Association Journal, Croatian Medical Journal, Journal of the American Medical Association, Nederlands Tijdschrift voor Geneeskunde, New England Journal of Medicine, New Zealand Medical Journal, The Lancet, The Medical Journal of Australia, Tidsskrift for Den Norske Llegeforening, Ugeskrift for Laeger, en de U.S. National Library of Medicine.

VIII. Gebruik, verspreiding en vertaling van de uniforme voorschriften

Gebruikers mogen dit document voor educatieve doelen zonder winst oogmerk gratis afdrukken, kopiëren en verspreiden. Het ICMJE slaat geen papieren kopieën (overdrukken) van dit document op.

Het is het beleid van het ICMJE dat betrokken organisaties een link vermelden naar het officiële Engelstalige document op www.ICMJE.org. Het ICMJE geeft geen goedkeuring voor plaatsing van het document op andere websites dan www.ICMJE.org.

Het ICMJE verwelkomt vertaling van dit document in andere talen dan het Engels door organisaties met doeleinden zonder winstbejag. Het ICMJE heeft echter niet de middelen om te vertalen, terug te vertalen of vertaalde versies van het document goed te keuren. Daarom moet de volgende verklaring op een opvallende plaats in vertalingen zijn opgenomen: 'Dit is een Nederlandse vertaling van de Uniforme voorschriften voor inzenders van manuscripten naar biomedische tijdschriften van de ICMJE. (*Naam van organisatie*) heeft deze vertaling verzorgd met de steun van (*naam van sponsor, indien van toepassing*). Het ICMJE heeft de inhoud van deze vertaling niet bekrachtigd of goedgekeurd. De officiële versie van de Uniforme voorschriften voor inzenders van manuscripten naar biomedische tijdschriften is te vinden op www.ICMJE.org.'

IX. Inlichtingen

Alvorens een vraag te versturen, gelieve eerst de "Frequently Asked Questions" te raadplegen op www.icmje.org.

Verzoeken om inlichtingen over de uniforme voorschriften kunnen worden gestuurd naar:

Christine Laine, arts, MPH
ICMJE-secretariaat,
American College of Physicians,
190 N Independence Mall West,
Philadelphia, PA 19106-1572, USA.
Tel.: 001-215-351-2660;
Fax: 001-215-351-2644;
E-mail: claine@acponline.org.

Gelieve het ICMJE-secretariaat niet om inlichtingen te verzoeken betreffende de stijl of het beleid van afzonderlijke tijdschriften.